

ప్రపరంజి

నవేంబర్

1994

పరిసరగేయ కారంజి

- ప్రకాశ్
- రివ్వు
- వికటకవి
- శమలా రామస్వామి
- పండితి కావడి
- వ్య. వి. గుండూరావ్
- గీతా విశ్వనాథ్
- రామభాగ్ జోలె
- ఎం.ఎస్.కె. పయ



మరి ప్రతి: 2 రూ. 50 పే.

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

- SVR Carbendazim 50% WP ISI marked
- A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.
- Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.
- SVR BHC 50% WP
- Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

- Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE - 560 002

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು : ಶ್ರೀ ಆ. ರಾ. ಸೀ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ ಪ್ರಕಾಶ್ 3
ಸಂವಾದಕ : ಶಿನಕುಮಾರ್	ಸ್ನಿಗ್ಧ ಸೌಂದರ್ಯದ ದುರಂತ ಶಿವು 5
ಚಂದಾ ವಿವರ : ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : 2 ರೂ 50 ಪೈಸೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ 25 ರೂ.	ಗೋಪಿಯ ಕಥೆ ವಿಕಟಕವಿ 8
ಆಜೀವ ಚಂದಾ : 250 ರೂ.	ಕಾಲಾಯ ತಸ್ಮೈ ನಮಃ ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ 10
ವಿಳಾಸ : ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ 36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು 560 003	ಸುಖ ಪ್ರವಾಸ ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ 13
ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ	ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ ವೈ. ವಿ. ಗುಂಡೂರಾವ್ 16
	ಅಜ್ಜೀ ಬೊಂಬಾಯಿ ಭೇಟಿ ಗೀತಾ ವಿಶ್ವನಾಥ್ 17
	ಕಿರಣ ಎಂಬ ವಿರಳ ಬೀಜವು ರಾಮನಾಥ್ ಜೋಶಿ 23
	ಮಾರ್ಕ್‌ಟೈನ್ : ಯೂರೋಪ್ ಪ್ರವಾಸ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ. ಪ್ರಭು 31

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೧೨

ನವೆಂಬರ್ ೧೯೯೪

ಸಂಚಿಕೆ ೨

ಸರ್ವಂ ಖಲ್ವಿದ ಮೇಪಾದು ನಾನ್ಯದಸ್ತಿಸನಾತಸವರ್

—ದೇವೀ ಭಾಗವತ

ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಾದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೂ ಪ್ರಜೆಯೇ ಕಾರಣ.

ಅವನು ರಾಜಕೀಯ ಪಾರತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ಎದ್ದು ಜಾಗ್ರದಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೂ ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವ ವಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸ್ಕ್ಯಾಂನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ (ಯಾವ ದೊಡ್ಡ ಕುಳಕ್ಕೂ) ತೊಂದರೆಯಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೂ ಸತತವಾಗಿ ಹಣದುಬ್ಬರ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನಿತ್ಯೋಪಯೋಗಿ ವಸ್ತುಗಳ ದರ ಏರುವುದಕ್ಕೂ, ಗುಮ್ಮಟ ಮುರಿದರೂ ಪರಮಾಣು ರಿಆಕ್ಟರ್ ನಿರ್ಮಾಣ ಶೇ ನೂರ ರಷ್ಟು ಭದ್ರವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೂ, ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಣುಕು ಮಿಣುಕು ಆಗಿರುವುದಕ್ಕೂ, ಜಾತಿ ಕಲಹ, ಪ್ರತ್ಯೇಕತಾವಾದ. ಕರ್ಣಾಟಕದ ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡೇತರ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳು ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ.....ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ.

ಈ ಪ್ರಜೆಯೇ ಸಲವತ್ತೇಳಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಹಾಲು ಹರಿವ ಜೇನು ಸುರಿವ ದಿವಂ ಭೂಮಿಗಳಿಯುವುದೆಂದು ಸಪ್ನಾಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ.

ಭವಿಷ್ಯತ್ತೇ ! ಇವತ್ತು ನಾನು ಉಳಿದರೆ ಸಾಕು, ಊರ ಉಸಾಬರಿಯಾಕೆ ಎಂಬ ಜಡ ಸ್ವರ್ಗದ ಗೌರೀ ಶಂಕರ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವವನಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ತೇ.

ಅದಕ್ಕೇ ದೇವಿಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು. ಇದೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ, ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸನಾತನವಾದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು.

ಓ ಪ್ರಜೆ, ಏಳು, ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು, ಶ್ರೇಷ್ಠರ ಬಳಿಸಾರಿ ಸದ್ಭೋಧೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ ನೀನು. ಅಪರಂಜಿಗೆ.....ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಭರವಸೆಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ.



ಪ್ರಕಾಶ್

ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಬೆಂಕಿ ಇರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಕಿಡಿ ಏಕೆ ಅಂತ ಅಪರಂಜಿ
ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟಳಂತೆ ! !

* * * *

ಪ್ಲೇಗ್ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಆದೇಶ

-ಸುದ್ದಿ

ಇಲಿಗಳು ಕೇಳಬೇಕಲ್ಲ ? !

* * *

ಖಜಾನೆ ತಿಜೋರಿಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ಗು ಬಾಟಲ್

ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಮದ್ಯ ವರ್ತಿಯ ಕೈವಾಡವಿರಬೇಕು ! !

* * *

ಆಕ್ಟೋಬರ್ ಎರಡರಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉದ್ಘವಾದ ಕೋಲಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ
ಗಾಂಧೀಜಿ ಪ್ರತಿಮೆಗೆ ಹಾರ ಹಾಕಿದರಂತೆ.

ಸುದ್ದಿ

ಅರ್ಥವಾಯಿತು ಆದನ್ನೇ ಬಾರ್ಜ್ ಪೋಲ್ ಆನ್ನೋದು ! !

* * *

ಆಪಘಾತ ರಹಿತ ಚಾಲಕರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ

ಪತ್ರಿಕೆ

ಇನ್ನು ಮೇಲೂ ಆವರು..... ?

*

*

*

ಸಮಾಜ ಘಾತಕರು ತಮ್ಮ ಗುಪ್ತದಳದವರಿಗಿಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ

ಮಂತ್ರಿಗಳು

ಆವರಿಗೇ ಈ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟರಾಯಿತು !

*

*

*

*

ಶೇವ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೇ ಹಣ ಉಳಿಸಿ

ಜಾಹೀರಾತು

ಆರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಎಂದರೆ ಇದೇ ! !

*

*

*

‘ಮಾನವ, ಇತರ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಬಾರದು

ಶ್ರೀ ಶಿವರಾಂ ಕಾರಂತ

ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಲೇಬೇಕು !

*

*

*

ಜಪಾನಿಗೆ ನುಗ್ಗಲು ಯತ್ನಿಸಿದ ‘ನಕಲಿ’ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳ ಬಂಧನ

ಕ್ರೀಡಾಸುದ್ದಿ

ಸದ್ಯ, ಭಾರತದ ಯಾರನ್ನೂ (ಕ್ರೀಡೆಗಳ ನಂತರ) ಬಂಧಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು !

*

*

*

*

ಏನೇ ಬೋರಿ ತಾರಾಟ ಆಂದರೆ, ಸಾಹೇಬರ ಮನೇಲಿ ಟೆಟ್ಟ್ರಸೈಕ್ಲಿನ್ ಇಲ್ಲ ಆಂದಳಂತೆ

ಸ್ನಿಗ್ಧ ಸೌಂದರ್ಯದ ದುರಂತ

ಶಿವು

ಅದೊಂದು ಪುಟ್ಟ ತೋಟ. ಬೆಳೆದು ನಿಂತು ಧೀಮಂತತೆಯಿಂದ ಮುಗಿಲಿನತ್ತ ಕೈ ಚಾಚಿದ್ದ ತೆಂಗು, ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳು ತೋಟವನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದವು. ಬೇಲಿಯ ಸಾಲಿ ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಸಿರು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಊವಾ ಬಣ್ಣದ ಹೂವುಗಳು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ್ದವು. ತೋಟದ ಮಧ್ಯ ಒಂದು ಷೆಡ್. ಅವನು ತೋಟವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಸ್ಕೂಟರ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸರದ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ನೀರವತೆ ಕಿವಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕೇವಲ ಹತ್ತು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿ, ಮಲೆನಾಡಿನ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ಪ್ರಶಾಂತತೆ, ಸುತ್ತಣ ಗಿಡಗಳ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸುವ ಹಸಿರು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವನನ್ನು ಮೂಕೆ ವಿಸ್ಮಿತನನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದವು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದ ಆ ರಮಣೀಯತೆ, ಆ ನೀರವತೆ, ಅವನ ಚಿದಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ದುಗುಡದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವನು ಧೃತಿಗಡಲಿಲ್ಲ. ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಾ ಷೆಡ್ ಅನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ.

ಅವನು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಆಲೋಚನಾ ಸರಣಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತ ನಾಗಿದ್ದ. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಅವನ ಮನಃಪಟಲದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದ್ದವು. “ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಸದಾ ಉರ್ಧ್ವ ಮುಖವಾಗಿರಲಿ” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆದನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸೂರಿನ ಮೇಲೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜೇಡರ ಬಲೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಮೇಲೆ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದ ಗಾಜಿನ ಕಿಟಕಿಗಳಿಂದ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಸಿಲು ಕೋಲುಗಳು ಆ ಬಲೆಗಳಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಮೆರಗನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು. ಹೊರಗಿನ ನೀರವತೆ, ಒಳಗಡೆಯೂ ಮನೆಮಾಡಿತ್ತು. ಈ ನಿಶ್ಯಬ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಬಹು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೆಳಮುಖವಾಯಿತು. ಐದಾರು ಹಳೆಯ ಯಂತ್ರಗಳು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದವು. ಕೆಲಸಗಾರರ ಒತ್ತಾಸೆಯಿಲ್ಲದೇ, ಅವರುಗಳ ಅಭಿಮಾನ ಪೂರ್ವಕ ಆರೈಕೆಯಿಲ್ಲದೇ ಅನಾಥವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಯಂತ್ರಗಳವು. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಂತೆಯೇ, ಅವನ ತುಟಿಯಂಚಿನಲ್ಲಿ ವಿಷಾದದ ನಗೆಯೊಂದು ಮಿಂಚಿಮಾಯುವಾಯಿತು.

ಅದೇನು ? ಷಡ್‌ನ ಆಚೆ ಬದಿಯಿಂದ ಕಿಲಕಿಲನೆ ನಕ್ಕ ಸದ್ದು ! ದಾಪುಗಾಲು ಹಾಕುತ್ತಾ ಅವನು, ಆ ಆನಂದದ, ಆ ಸಡಗರದ, ಆ ಸಂತಸದ ಊಟಿಯತ್ತ ನಡೆದ. ಅವನ ಊಪೆ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು. ನೀಲಿ ಷರಟು, ನೀಲಿ ಇಜಾರ ಧರಿಸಿದ್ದ ನಾಲ್ವರು ದಷ್ಟ ಪುಷ್ಟ ಯುವಕರು ಹೊರಗಿನ ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲಿನ ಪೇಲೆ ಕುಳಿತು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಇಸ್ಪೀಟು ಎಲೆಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮನ ರಂಜನೆಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವರುಗಳ ಸಂತಸದ ಚಿಲುಮೆ ಸಾಂಕ್ರಮಿಕವಾಗಿತ್ತು.

* * * *

ಇದೇನಿದು, ಅಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಲಾಪ ಎನ್ನಬೇಡಿ. ಈಗೀಗ ಪೀಣ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿಸುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಸರಬರಾಜು ಗೊತ್ತು ಗುರಿ ಇಲ್ಲದೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾನು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಕಂಡು ಬಂದ ದೃಶ್ಯ ಇದು. ಹಿಂದಿನ ಸಂಜೆ ಕುವೆಂಪುರವರ 'ಮಲೆನಾಡಿನ ಚಿತ್ರಗಳು' ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದೇ ಗುಂಗಿನಲ್ಲೇ ಇದನ್ನು ಬರೆದೆ. ಅಳಲಾರೆ, 'ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಗುತ್ತಿರುವೆ' ಅಂತ ಯಾರೊ ಹೇಳಿದ್ದ ನೆನಪು.



“ಏನೋ ನಾಗೇಶ, ಯಾವಾಗ್ಲೂ 'Bold & the Beautiful' ನೋಡ್ತಾ ಇರ್ತೀಯಲ್ಲಾ, ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತೇ?”

“ಇಲ್ಲಾ ಗುರೂ, ಆ ಸೀರಿಯಲ್ಲು ಸದಾ Predictable, Boring ಮತ್ತು full of fools ! Just like real Life !

ಮೂಲಭೂತವೋ ಪೆಡಂಬೂತವೋ

ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ

ಈ ನರರೆಷ್ಟು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಎಂಬುದನು ಆಳೆಯೇ
 ಅವರ ಆಟ ನೋಟಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರಲು ಕೊಳೆಯು
 ಆರು ಗೇಣಿನ ಮನುಜ ಆಳುತಿಹ ಧರೆಯ
 ಅವನು ಸಾರಿದ್ದು ತೀರ ನಿಜ; ಅವನು ನುಡಿದದ್ದು ನಿಜ
 ಅವುಗಳಾಚೆಗೇನಿಲ್ಲ-ಇರಲೇ ಬೇಕಿಲ್ಲ !
 ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನಾಳೆ ಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ಹಿಡಿದು ಜಗ
 ಆಳುವುದೆ ಹೆಂಬಲವು । ಬಾಳುವುದೆ ಹಂಬಲವು
 ಬಾಯತಂಬುಲಪವನ ಪಾಲಿನಮ್ಮತವು !
 ಮೊದಲ ಸತ್ಯವೆ ಅದುವು । ಸರನೆ ಜಗದತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ಅವಗೊಲ್ಲದಿಹ ನೆಲವಿಲ್ಲ । ಅವನೋಡದಿಹ ತಾವಿಲ್ಲ
 ಅವನಿಚ್ಛೆಯನು ಮಾರ್ವ ಪಶುಪಕ್ಷಿಯಿಲ್ಲ
 ಸತ್ಯ ಹೇಳಲೋ ನಿಮಗೆ ? ಸತ್ಯವೇ ಬೇಕೇ ?
 ಅಂತಿರಲು ಕೇಳಿ ಇದ: ಅವನರಿಯದ ಸೊಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲ!
 ಅವನುಡಿದರೆ ಉಂಟು ಜ್ಞಾನ । ಅವನಿತ್ತರುಂಟು ಮಾನ
 ಅವಕೊಟ್ಟರುಂಟು ದಾನ । ಅವಕಿರುಚಿದ್ದೆ ಗಾನ
 ಇತ್ತೀಚೆ ಅವಸರಿಸಿ ಹೆಸರೊಂದ ಸಾರುವರಾ
 ಮೂಲಭೂತ ವಾದಿಯ ವಾಕ್ಯೇ ಕಟುಸತ್ಯವೆಂದಾ
 ಅದರಾಚೆ ದಾಟಲೊಲ್ಲದ ಜನಕೆ
 ತಾನಿರುವಲ್ಲೇ ಸಗ್ಗ । ಉಳಿದಲ್ಲಿ ಕೊರಳ ಹಗ್ಗ

ಗೋಪಿಯ ಕಥೆ

ವಿಕಟಕವಿ

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಗರದಲ್ಲಿ
ಇಂದಿನಾ ಟ್ರಾಫಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ
ಒಂದು ದಿನ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ
ಇಂದೂ ನಾನಿಂತು ಪೇಳುವೆನು !

ಸ್ಕೂಲಿನಾತುರದಲ್ಲಿ ಕಂದನು
ಗಲಿಬಲಿಯ ನಡುವೆ ತಾನು
ಚೀಲದಲ್ಲಿ ದೂಡು ಮರೆತು
ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ತಾನೋಡಿದ !

ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚೀಲ ನೋಡಿ
ನನ್ನ ಹೃದಯವೆ ಕರಗಿ ಬಂದಿತು
ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಲಂಚುಬ್ರೇಕಲಿ
ಏನು ಮಾಡುವ ಕಂದನು ?

ತಟ್ಟನೆಯೆ ಒಂದೈಡಿಯ ಹೊಳೆದು
ಚಟ್ಟನೆ ಸ್ಕೂಟರನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಿಸಿ
ಬಿಟ್ಟೆ ಗಾಡಿಯ ಸ್ಕೂಲಿನತ್ತಕೆ
ತಟ್ಟುತಲಿ ಶರವೇಗವ !

ಸರ್ಕಲಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡೆನು
ಸರ್ಕಲಿನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರನ ರೂಪದಿ
ಲರ್ಕುತಿದ್ದುದು ನನಗಾಪತ್ತು
ಶರ್ಕನವ ತನ್ನ ಡ್ಯೂಟಿಯ !

“ಏನು ರಾಯ, ಪೇಗವೇತಕೆ
ನೀನದಾವ ರೇಸ್‌ಗೆ ಸೇರಿಹೆ
ನಿನ್ನ ಹೆಸರಲಿ ಕೇಸ ಬುಕ್ಕುವೆ
ಇನ್ನಾದರು ಕಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ !”

ಹೆದರಿ ಬೆದರಿದ ಹುಲ್ಲೆಯೆಂತೆ
ಎದುರು ನಿಂದಿಹ ವಿಲನಿರಿಗೆನಾ
ಇದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯನು ವಿವರಿಸುತ್ತಲಿ
ಎದುರಿಸಿದನಾ ದುರಳರ !

“ನನ್ನ ಕಂದನು ಊಟಮರತು
ತನ್ನ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಓಡಿಹೋದನು
ಹನ್ನರಡು ಹೊಡೆದ ಕೂಸಲೆ
ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಅಳುವನು !

“ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೆ
ಬೇಗದಿಂದಲಿ ದೂರ ಹೋಗುವೆ
ಮಗುವಿನಾ ನೆಪದಲಿ ನೃತವ
ಪೇಗದಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ವೆ ನೀ !”

“ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ನಿಜವ ನುಡಿಪೆನು
ಬಲ್ಲೆ ನಾನು ಸತ್ಯವನ್ನೇ
ಸುಳ್ಳನೆಂದೂ ಎಲ್ಲು ಹೇಳೆನು
ಕಳ್ಳ ನಾನಲ್ಲ” ಎಂದೆನು !

ಪೋಲೀಸನಿಗದೇನು ತೋಚಿತೋ
ಒಳ್ಳೆ ಬುದ್ಧಿಯದೆಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತೋ
‘ಆಗ್ಲಿ ಓಗ್ರಿ !” ಎಂದು ಎನ್ನುತ
ಕೇಲಿಯನು ಕೈಗಿಟ್ಟನು !

ಸರ್ವನೆ ನಾ ಸ್ಕೂಲ ಸೇರಿ
ಆರನೆಯ ಕ್ಲಾಸ್ ಬೇಗ ಹುಡುಕಿ
ಮರೆಯದೆಯೆ ಲಂಚನಿತ್ತು
ತಿರುಗಿ ಹೊರಟೆನು ವಾಪಸು !

ನಗರ ರಕ್ಷಕನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು,
‘ಇಗೋ ಬಂದಿಹೆ’ನೆಂದು ನಿಂದು
‘ಈಗಲಾದರು ನನ್ನ ಮಾತನು
ನಗದೆ ನಂಬಿರಿ’ ಎಂದೆನು !

“ಲೈಸೆನ್ಸಿದೆ ಕೋ, ಪೋಟೋ ಇದೆ ಕೋ
ಇಷ್ಟುವಾಗಿಹ ಟೋಕನಿದೆಕೋ
ಇಷ್ಟವಾದಂತೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನು ನೀ ನತ
ದೃಷ್ಟನಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸು !”

ಅಧಿಕಾರಿಯ ಹೃದಯ ಕರಗಲು
ಸದಭಿಮಾನದಿ ಸುತ್ತ ನೋಡುತ
ಪ್ರಾದೇನಾಯಕ ನನ್ನ ಕುರಿತು
ನುಡಿದನಂದೀ ಮಾತನು !

“ಸತ್ಯ ಸಂಧತೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವೆ
ನಿತ್ಯ ನೋಡೆನು ಇಂಥ ಸಂಗತಿ
ಬಿತ್ತರಿಸುವೆ ನೀ ಕತೆಯ ಕ್ಲಬ್ಬಲಿ
ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗು ನೀ !



ಕಾಲಾಯ ತಸ್ಮೈ ನಮಃ

ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ರೆಲ್ಲವ ಮೇಲೆ ಮೊನ್ನೆ ಬಿಳಾರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ತಕ್ಷೀತಾತನ್ನ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬರೋಣಾ ಅಂತ ಅವ್ರ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. “ತಕ್ಷೀತಾತ” ಮಾತ್ರ ಪುರೆಯಲಾ ಗದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ಹರೆಯದ ಹುಮ್ಮುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಆತ ಕುಸ್ತಿ ಪೈಲ್ವಾನ್ ಎಂದು ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಸಮರಕ್ಕೆ ಧುಮಿಕಿದ್ದರು. ಗಾಂಧಿವಾದಿ, ಖಿಡಾಖಂಡಿತದ ಮನುಷ್ಯ ಶಿಸ್ತಿನ, ಸತ್ಯ ಅಹಿಂಸೆಯ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ “ತಕಲೀತಾತ” ಆಗಿದ್ದರು.

ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದಾಗ ಅವರ ಮೊಮ್ಮಗ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ. “ಬನ್ನಿ ತಾತ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಕೂಡ್ರಿ” ಕುರ್ಚಿ ಎಳೆದಿಟ್ಟು ಒಳಗೆ ಹೋದ, ತಕ್ಷೀತಾತ ವರಾಂಡದಲ್ಲೇ ವಾಸವಿದ್ದದ್ದು. ಅವರ ಮಂಚ, ಮೇಜು, ಕುರ್ಚಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ. ಏಕೆಂದರೆ ಬರುವವರು, ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲೇ ಇರ್ದಾ ಇದ್ದು ಅವರ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಪೇಪರ್ ತಿರುವು ಹಾಕಿದ್ದೆ. ತಾರಕ್ಕ ಅವರ ಸೊಸೆ ಕಾಫಿ ಲೋಟ ಓಡಿದು ಬಂದು “ಯಾವಾಗ ಬಂದದ್ದು ? ಎಲ್ಲಾ ಚೆಂದವೇ ? “ಅಂತ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಿಸಿ ಕಾಫಿ ಲೋಟ ಕೊಟ್ಟು “ತಾತ ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ ಆರೋಗ್ಯವೇ” ಎಂದೆ.

“ಆಹಂದ್ರೆ ಅರವತ್ತೆಂಟಕ್ಕೆ ಬೀಳ್ತದೆ ನೋಡಿ ಆರಾಮ ಇದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಪ್ರೇಮಾನ್ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ್ರು. ಪ್ರೇಮ ದುಬಾಯ್‌ಯಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೇ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಳು. ಕೂಡ್ರಿ ಆರಾಮಾಗಿ, ಊಟ ಮಾಡಿ ಹೋಗು ರಂತೆ” ಉಪಚಾರ ಹೇಳಿದರು ತಾರಕ್ಕ.

ಅಲ್ಲೇ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಬರಹ ಕಂಡಿತು. ತಾತಯ್ಯನ ಬರಹ’ ಏನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದೆ.

ಬಿಡುವು

ನಂ ಪ್ರೇಮನ್ ಮನ್ಯಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಮಸ್ತ ಅದೆ. ಮಷೀನ್ ಯುಗ ! ಅವ್ವ ಮನ್ಯಾಗ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಷೀನ್. ಬಟ್ಟೆ ಕಸಗಲೀಕೆ, ಗಂಡಸ್ಸಿಕೆ, ಪಾತ್ರೆಯೊಳೆ ಯೋಕೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸಾಧನ 'ಯಾಕ್ಕಪ್ಪಾ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ' ಅಂದ್ರ, "ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಆಗಿ ಬಿಡುವು ಬಾಳ ಇರುತ್ತೆ, ಕ್ಲಬ್ಬು, ಜಿಂ, ವಾಕಿಂಗ್, ಲೈಬ್ರರಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೋಗಲು ಆಗುತ್ತೆ" ಅಂದ್ರು ಆಕೆ. ಪ್ರೇಮನ ಗಂಡನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಿಡುವಾಗಿದ್ದು ನಾನು ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳುಘಂಟೆಗೆಲ್ಲಾ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ವ್ಯಾನು ಬಂದು ಒಯ್ದರೆ, ಬರುವುದು ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿದ ಮೇಲೇಯೇ. ಒಮ್ಮೆಮ್ಮ ತೀರ ಲೇಟಾಗುವುದೂ ಉಂಟು, ಮಿಟಿಂಗ್ ಪಾಟಿಂಗ್, ಮೇಜರ್ ಬ್ರೆಕ್‌ಡೌನ್ ಅಂತ. ಈಕೆ ಒಬ್ಬಾಕೇನೇ ಮನೆ ನಡ್ಸಾದು "ನೋಡಪ್ಪಾ ಹ್ಯಾಂಗ ಅರ್ಥಗಂಟೆಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸ್ತಿನಿ" ಅಂತ ನಂಗೆ ಹೇಳಿ, ಮೈಲಿಗೆ ಬಟ್ಟೇನೆಲ್ಲಾ ಪಾಷಿಂಗ್ ಮಷೀನ್‌ನಲ್ಲಿ ತುರುಕಿ, ಮುಸುರಿ ಪಾತ್ರೆಯೆಲ್ಲಾ ಡಿಪ್‌ವಾಶರ್‌ಗೆ ತುಂಬಿ, ವ್ಯಾರ್ಯೂಮ್ ಕ್ಲೀನರ್ ಹಿಡಿದು ಹೊಂಟಳು. ಮಲಗುವ ಮನೆ ಒಂದಾಗಿತ್ತು ! ಕರೆಂಟು ಷಟ್! ಸಂಜೆ ಆರರೊಳಗೆ ಮನೆ ಕೆಲ್ಸ ಮುಗ್ನಿದ್ದು ! ಪಾಪ ! ಪ್ರೇಮನ ಪಾಡು !

ಅದೇ ಬಳ್ಳಾರ್ಯಾಗ ತಾರಕ್ಕನ ವಿಚಾರ್ವೇ ಬೇರೆ. ಕರೆಂಟು ರಾತ್ರಿ ನೀಪಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗ ಅಷ್ಟೆ. ಆಕೇನೇ ಮಷೀನ್! ಬಾಗ್ಲಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕಿ, ಗಂಡ, ಮಕ್ಕಳು, ಮನೆ ಬಿಡುವ ಮುಂದೆ ಮನಿ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿ. ಎಂಟುಗಂಟೆಗೆಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿ ಬಡಿದು, ಚಟ್ಟಿ ಅರೆದಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಪೂಜೇಗೂ ರೆಡಿ ಮಾಡಿರಾಳಲ್ಲಾ ! ಕಂಪ್ಲಿ ಆಕ್ಕನ ಮಗಳ್ಳೇ ಸೊಸೆಯಾಗಿ ತಂದಿದ್ದೆ. ಶಾಲೆಗೆ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೂ ಹೊರಟರೆ, ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆ ತನಕ ಬಿಡುವೇ ಬಿಡುವು, ನಗ್ತಾ ನಗ್ತಾ ಇರೋವಾಕಿ ಒಮ್ಮೆ ಸಿಡಿಕಿದ್ದೇ ನೋಡಿಲ್ಲ !

ಶಾಲೆ

ಪ್ರೇಮಾನ ಮಗ್ಗು ಸುಮಾಗೆ ಎಂಟು ವರ್ಷ. "ಮಾದರಿ ಶಾಲೆ"ಗೆ ಹಾಕ್ಕಾ ರಂತ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳು ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೋಗುವಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆ ಬಸ್ಸಿನಿಂದ ಸರ್ದೆಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ವ್ಯಾನ್ ಹತ್ತಿ ಇಡೀ ದಿನ ತಿರುಗಿ ಬರ್ತಾಳೆ. ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಆ ಮಗು ಬಳ್ಳಾರಿ ಕಿಸಾನ್ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಫೀಲ್ಡ್ ವರ್ಕ್

ಮಾನ್ಯಾಳೆ ಅನ್ನಿಸ್ತು. “ಪಾಠ ಕಲಿಸ್ಸಿದಿಲ್ಲೇನು ಮಗ್ಗೆ?” ಎಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಾತಪ್ಪ! ಇದೂ ಪಾಠವೇ. ಇದನ್ನು ಅಟೆಂಡ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಸಾಕು! ಪಾಸು! ಇದಕ್ಕೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲಾ” “ಫೀಲ್ಡ್ ವರ್ಕ್ ಅಂದ್ರ ಏನು ಮಾಡ್ತಾರೆ?” ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ತಾತನಿಗೆ ಸುಮಾ ಹೇಳಿದ್ದು. “ದಿನಾಗ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ವರ್ಕ್ ಸ್ಟಾಟ್‌ಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಾರೆ, ಒಂದು ದಿನ ಬೇಕರಿ ಇಲ್ಲಾ ಬಲ್ಬು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಗೋಂದು ಮಾಡುವ ಗೃಹ ಉದ್ಯೋಗ, ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್, ಚಪ್ಪಲಿ ಮಾಡುವಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ನಾವು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಿಂದ ಹೋಗಿ ಕೂಡ್ತೇವೆ.”

ಅವ್ವಯ್ಯಾ! ನಂ ತಾತಾನ ಮಗ ಚೆನ್ನು (Cowl Bazar) ಕೌಲ್ ಬಜಾರ್ ಹ್ವಾದು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ರಸ್ತೆ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಇದನ್ನೇ ನೋಡ್ತಾ ಹೋಗ್ತಾ ನಲ್ಲಾ! ಶಾಲಾಗೂ ಕಲಿಸ್ತಾರೆ ಸದ್ಯ ಸುಮಾ ಶಾಲೆ ಬಿಡುವ ಮುನ್ನ ಸಹಿ ಹಾಕಲು ಬಂದ್ರೆ ಪುಣ್ಯ !

ಓಡಾಟ

ನಡೆಯುವುದು, ಓಡುವುದು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ವ್ಯಾಯಾಮ ಎಂದು ಎಲ್ಲೂ ಬಲ್ಲರು, ಗಾಂಧಿಜೀ ಎಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿಗೆ ನಡೀತಿದ್ದು, ಒಮ್ಮೆ ಹೊಸ ಪೇಟೆಯಿಂದ ಬಳ್ಳಾರಿಗೂ ನಡೆದಿವ್ವಿ ಬಸ್ಸು ಸಿಗದೆ ! ಪ್ರಮಾನ ಮನೆ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಬಹಳ ಕಾಳಜಿ.

ಅಲಾ, ಪ್ರಮನ ಗಂಡು ಕೂಸಿಗೆ ಈಗ ಎಂಟು ತಿಂಗಳು. ಅದನ್ನ 9 ತಿಂಗಳು ಹೊಟ್ಟೆಲೇ ಹೊತ್ತು. ಆ ಮೇಲೆ ತೊಟ್ಟಿಲು. ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಗಾಡಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿಸಲ ಮಕ್ಕಳ ಗಾಲಿ ಖುರ್ಚಿ ಇಲ್ಲವೆ ಸೊಂಟ ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಟ್ರೈಸಿಕಲ್ ಎರಡೂವರೆಗೆ, ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಂಡು ಹೋಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವುದು ಎಂಟಕ್ಕೆ ಸೈಕಲ್, ಹದಿನಾರು ಹದಿನೆಂಟಕ್ಕೆ ಮೊಪೆಡ್, ಸ್ಕೂಟರ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಿರಿವಂತರಾದರೆ ಕಾರ್. ತಾತನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಕಾಲೇನಾಗಬೇಕು. ಪಾದದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೇಗೆ ? ಶಾಲೆಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದರು ಹುಡುಗರ ವ್ಯಾಯಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಖುರ್ಚಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ !

“ಕಾಲಯ ತಸ್ಮೈ ನಮಃ
(ಸ್ಯಾಮ್ ಲೆವಿನ್‌ಸನ್‌ರ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿ)

ಸುಖ ಪ್ರವಾಸ

ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ

ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ರಾಧಾ ತಾನು ಹೊಸ ಮಾರುತಿ ಕಾರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ ನಾನು ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಹೊರತು ತನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗದೆಂದು ಬಾರಿ ಬಾರಿ ಹೇಳಿದಾಗ ನನಗೆ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹಂಬಲವಾಯಿತು. ಕಾರಿನ ಪ್ರವಾಸದ ಸುಖ ದೊರೆಯಿತು. ಏರ್ ಕಂಡೀಷನ್ ಕಾರು, ಕಾರಿನ ಕೆಳಗೆ ಮೆತ್ತಗಿನ ರತ್ನಗಂಬಳಿ, ಸೀಟುಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿರುವ ಮೆತ್ತನೆಯ ದಿಂಬುಗಳು ಆಹಾ ! ಏನು ಸುಖ !

ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವಳೇ ನನ್ನ ಕರವಸ್ತ್ರ ಹುಡುಕ ತೊಡಗಿದೆ. ಪರ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕರವಸ್ತ್ರ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕಿತು. (ಚಿಕ್ಕ ಪ್ಲಸ್ಟಿಕ್ ಪಾಸ್ ಬುಕ್ಕು, ನನ್ನ ಮಗಳು ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಕವಿತೆ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಬಸ್ಸಿನ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕಲ್ಲು ಸಕ್ಕರೆ ಪೊಟ್ಟಣ. ಗಣಪತಿ ದೇವರ ಪ್ರಸಾದದ ಕೊಬ್ಬರಿ ಸಕ್ಕರೆ ಪೊಟ್ಟಣ, ಚಾಮುಂಡಿ ಬೆಟ್ಟದ ಕುಂಕುಮ ಪ್ರಸಾದ, ನಮ್ಮ ಆಫೀಸಿನ ಪಾಂಡ್ಯನ್‌ನ ಸೋದರಳಿಯನಿಗೆ ನೌಕರಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಅರ್ಜಿಪತ್ರ. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂಧ್ರ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡು. ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಮಗಳ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ)

ರಾಧಾ ನಗುತ್ತಾ “ಟಿಷ್ಯೂಗಳ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಇದೆ. ತೆಗೆದುಕೋ” ಎಂದವಳೇ ಸೀಟಿನ ಪಕ್ಕದಿಂದ ಸುಗಂಧ ಭರಿತ ಟಿಷ್ಯೂ ಪೇಪರ್ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟಳು.

ಮುಖ ಒರೆಸಿಕೊಂಡೆ. ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಕಲ್ಲು ಸಕ್ಕರೆ ತೆಗೆದು ತೊಡಗಿದೆ.

“ನಿನ್ನ ಕಾಲಿನ ಹತ್ತಿರವೇ ನೀರಿದೆ” ಎಂದಳು ರಾಧಾ. ಕಾಲಿನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಥರ್ಮೋಲ್ ಪಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಬಾಟಲೊಗಳೂ ಅಲ್ಲದೇ ಕೋಕಾಕೋಲಾ ಥರ್ಮ್ಸ್ ಅಪ್ ಜೆಪ್ಪಿಗಳ ಬಾಟಲೊಗಳೂ ಇದ್ದವು.

ಜಿಂಪಾಂಜಿಗಳ ಸಹವಾಸ ಬೇಡವೆಂದುಕೊಂಡು ಸಾರೇಜಹಾಂ ಸೇ ಅಜ್ಞಾ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಹಮಾರಾ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲೇ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಥಮ್ಸ್ ಅಪ್ ಬಾಟಲಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದೆ. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಓಪನರ್‌ನಿಂದ ಬಾಟಲು ತೆಗೆದೆ.

“ಹಸಿವಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಳು, ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನ ಕೆಳಗೆ ತಿಂಡಿಯ ಬುಟ್ಟಿಯಿದೆ” ಎಂದಳು ರಾಧಾ.

ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೈ ಚಾಚಿ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ತಿಂಡಿ ಬುಟ್ಟಿ ತೆಗೆದೆ. ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಬಿಸ್ಕಿಟ್‌ಗಳು ಖಾರಾಪುರಿ, ಖಾರದ ಅವಲಕ್ಕಿ ರವೆ ಉಂಡೆ ಚಕ್ಕಲಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಸಿಕ್ಕವು.

“ಇನ್ನೂ ಏನೇನಿದೆಯಮ್ಮ ಈ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ” ? ಎಂದು ಕುತೂಹಲ ತಡೆಯ ಲಾರದೆ ಕೇಳಿದೆ.

ಸ್ವೆಯರಿಂಗ್ ಚಕ್ರವನ್ನು ಎಡಗಡೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ನಕ್ಕಳು ರಾಧಾ. “ನೋಡಿಲ್ಲಿ, ಇದು ಮೇಕಪ್ ಸೆಟ್ ಇದರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಧನಗಳಿವೆ. ಆ ಕಡೆ ಔಪಧಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿದೆ. ಪ್ಲಾಸ್ಟರು, ಬ್ಯಾಂಡೇಜಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಅನಾಸಿನ್, ಸಾರಿಡಾನ್, ಕ್ರೋಸಿನ್, ಆವಿಲ್, ಇನ್ಸಿಡಾಲ್, ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕುವ ಡ್ರಾಪ್ಸ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ.....ನನ್ನ ಸೀಟಿನ ಕೆಳಗಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ನಿಯತಕಾಲಿಕಗಳಿವೆ. ದೂರದ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಬೇಜಾರಾದರೆ ಓದಬಹುದು... ಹಿಂದೆ ಕಾರಿನ ಡಿಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕಾರು ಕೈಚಿಲಗಳು, ಅವು ಗಳಿಗೆ ಹೊಂದುವ ಹೈ ಹೀಲ್ ಸ್ಯಾಂಡಲ್‌ಗಳಿವೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ಒಂದು ರೇಷ್ಮೆಯ ಸೀರೆ ಒಂದು, ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪಂಜಾಬಿ ಡ್ರೆಸ್ ಕೂಡಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.....ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ ಇದೆ. ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಪ್ಲೇಯರ್ ಇದೆ.....ಮಕ್ಕಳು ಬಂದರೆ ಎಂದು ವಿಡಿಯೋ ಗೇಮ್ ಕೂಡಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಅವೇ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೊಂದು ಟೆಡ್ಡಿ ಬೇರ್ ಕೂಡಾ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ..... ಇವುಗಳಲ್ಲದೇ ಛತ್ರಿ, ರೈನ್‌ಕೋಟು ಮುಂತಾದುವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇವೆ. ನನ್ನ ಕಾರೆಂದರೆ ಒಂದು ಸೂಪರ್ ಬಜಾರ್ ಎಂದೇ ತಿಳಿ” ಎಂದಳು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ !

ಕುತೂಹಲ ತಡೆಯಲಾರದೆ ನಾನು ಮೇಕಪ್ ಸೆಟ್ ತೆಗೆದು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಉಗುರುಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಬಣ್ಣ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದೆ. ಬೇಜಾರಾಯಿತೆಂದು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ನಿಯತಕಾಲಿಕವನ್ನು ಓದಿದೆ. ತಲೆನೋವೆನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಅನಾಸಿನ್ ಮಾತ್ರೆಯನ್ನು ನುಂಗಿದೆ. ಕಾರೆಂದರೆ ಹೀಗಿರಬೇಕು ! ರಾಧಾ ತುಂಬಾ ಜಾಣೆ ಎಂದು ಕೊಂಡೆ.

ಯಾವುದೋ ಪತ್ರದ ಫೋಟೋ ಕಾಪಿ ಮಾಡಿಸಲೆಂದು ರಾಧಾ ಕಾರನ್ನು ನಗರದ ದೊಡ್ಡ ವಾಣಿಜ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. “ನೋ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್” ಬೋರ್ಡ್‌ನ್ನು ನೋಡದಂತೆ ನಟಿಸಿದಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಆಲ್ಲಿಗೆ ಪೊಲೀಸ್ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬರಬೇಕೆ ? ಗರಿಮುರಿ ಸಮಾವಸ್ಥೆ ಧರಿಸಿದ ಚಿಗುರು ಮೀಸೆಯ ಯುವಕ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಇಳಿದವನೇ “ತಮ್ಮ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಸ್ವಲ್ಪ ತೋರಿಸಿ” ಎಂದ.

ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಹುಡುಕಾಡಿ ತಡಕಾಡಿ ಆಪರಾಧಿ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ರಾಧಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ “ಸಾರಿ ಆಫೀಸರ್, ಲೈಸೆನ್ಸ್‌ನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮರೆತು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದಳು.

“ಟಿ. ವಿ. ನ್ಯೂಸ್ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ಡಿಪ್ರೆಷನ್ ಆಗ್ಲೋಗಿದೆ ಗುರು, ಪ್ಲೇಗು ಅಂತ ಬೇರೇ ದೇಶದೋರೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮನ್ನ ಕುಪ್ಪರೋಗದೋರು ತರಹಾ ನೋಡ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟೂರಿಸಂ ಬಿಸಿನೆಸ್ ನೆಗೆದು ಬಿದ್ದೋಯ್ತು ಈಗ ಮಲೇರಿಯಾ ಬೇರೆ ? ಇದಕ್ಕೇನು ಪರಿಹಾರವೇ ಇಲ್ಲ ?

“ಇದೇ ಛಾನಲ್ ಛೇಂಜ್‌ಮಾಡು. ತೂ ಚೀಸ್ ಬಡೀ ಹೈ ಮುಸ್ತ್ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಹಾಯಾಗಿರಬಹುದು.

ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ

ವೈ.ವಿ. ಗುಂಡೂರಾವ್

ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ
Singular, plural ತಲೆ ತಿನ್ನುತ್ತೆ
ಕಲೀದೇ ಇದ್ರೆ ಏನೋ ನಷ್ಟ
ಕನ್ನಡಾನೆ; ಸ್ವಲ್ಪ ಸಲಿಸನ್ನುತ್ತೆ

ಒಂದಿಲಿಯಾದ್ರೆ Mouse ಅಂತೆ
ಅದ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ್ರೆ Mice ಅಂತೆ !
ಒಂದಾದ್ರೆ ಮನೆ House ಅನ್ನೋರು
ಮನೆಗಳಿಗ್ಮಾತ್ರ Hice ಅನ್ನೋಲ್ಲಾ !

ಪೆಟ್ಟಿ ಒಂದಿದ್ರೆ Box ಅಂತಾರೆ
ಪೆಟ್ಟಿಗಳಾದ್ರೆ Boxes ಅಂತೆ
ಒಂದು ಎತ್ತಿಗೆ Ox ಅಂತಾರಲ್ಲಾ
ಎತ್ತುಗಳಿಗ್ಯಾಕೆ Oxes ಅನ್ನೋಲ್ಲೋ !

Man ಗೆ Plural Men ಅಲ್ಲಾ ?
ಹಾಗೇ Pan ಗಳ್ಯಾಕೆ Pen ಅಲ್ಲಾ ?
Foot ಗೆ Plural Feet ಅಂತಾರೆ
Boot ಗಳಿಗೆ Beet ಅಂದ್ರೆ ನಗ್ಗಾರೆ

Brethren ಅಂದ್ರೆ ಏನರ್ಥಾಂತ
Dictionaryಲಿ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ
ಆಗ್ನಂತಲೇಗೊಂದು ಯೋಚ್ಚೆ ಬಂತು
'ಸಿಸ್ಟರ್ಸ್' ಅಂತಾನೂ ಇದ್ಯೇ ಅಂತ!

Dictionaryಲಿ ಹುಡುಕೋಣಾಂತಂತಂದ್ರೆ
ಹಾಳು spellingದೊಂದು ತೊಂದ್ರೆ
ಅಣ್ಣನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕೇಳ್ತೆ
ಅಯ್ಯೋ ಪೆದ್ದೆ C-i-s-t-e-r-n ಕಣೋಂದ

Cನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ Cisternಗೆ ಬಂದೆ
ಅರ್ಥ ಓದಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದೆ!

.....

ಏನೇ ಹೇಳಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಷ್ಟ
ಕಲೀದೇ ಇದ್ರೆ ಏನೋ ನಷ್ಟ

ಅಜ್ಜೀ ಬೊಂಬಾಯಿ ಭೇಟಿ

ಗೀತಾ ವಿಶ್ವನಾಥ್

ನಮ್ಮಜ್ಜಿಗೆ ಕೇವಲ 65ದೇ ವರ್ಷ. ಆದರೆ ಪೂರ್ವ ಕಾಲದ ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಏನಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲೂ ಊರು ತಿರುಗುತ್ತಿರುವುದಂದ್ರೆ 'ಫೈ' ಎಂದು ಸೆರಗು ಕಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲೋದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು. ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದ್ರಾ 'ಬೋಮಿನಿ' ಇಂದ ಹಿಡಿದು 'ಪಡುಕೋಣೆ' ತನಕ ಅಪ್ ಟು ಡೇಟ್ ಮಧ್ಯಾನ ಪೇಪರ್ ಪೂರ್ತಿ ಓದೋವರಿಗೂ, ನಿದ್ರಾದೇವಿ ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಲ್ಲದ ಮಡಿ ಆಚಾರ ಇವೊಂದೂ ನಮ್ಮಜ್ಜಿ ಅಚರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮಜ್ಜಿಯನ್ನು ಕಂಡ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ.

ನಾನು ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿದ ಮೇಲೆ ಇದೇ ಮೊದಲು ಅಜ್ಜೀ, ಗಿರಿಜ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದೋ ನನ್ನ (18 ವರ್ಷದ ತಂಗಿ) ಮತ್ತು ಸೀನಿ (ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಡಿಸ್ಕೋ ಪ್ರಿಯಾ) ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು. ನಮಗೆ ತಾಯಿಯ ನೆನಪೇ ಇಲ್ಲ. ಅಜ್ಜಿಯೇ ತಾಯಿ.

ದಾದರ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನಾನು, ಇವರು ಟ್ರೈನ್ 1½ ಘಂಟೆ ಲೇಟ್ ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಾ ಇರಲು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಸೀನಿ ಕೈ ಮುರಿದು ಬೀಳುವಂತೆ ಬೀಸುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಜ್ಜಿಯವರ ಔಬ್ಬಿಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ತಡವೇನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಟ್ರೇನ್ ನಿಂತಿತು. ಅಜ್ಜಿ ಮುಖ ಕೆಂಪಗೆ ತೊಂಚ ಹಣ್ಣಿನಂತಾಗಿ ಬೆವರಿನ ಕಾಟಿ ಸಹಿಸಿ, ಜನರನ್ನು "ಅಯ್ಯೋ ; ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗ ಬಿಡೀಪ್ಪಾ ಎಂದು ನೂಕುತ್ತಾ. ಸೀನಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಧುಮುಕಿದರು ಪ್ಲಾಟ್ ಫಾರಂಗೆ. ಪಾಪ ಅವರು ನೂಕಲ್ಪಟ್ಟ ಆ ಪ್ರಾಣಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತ. (ಆತನಿಗೇನು ಗೊತ್ತು ನಮ್ಮಜ್ಜಿ ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾಗ ಕಚ್ಚಿ ಹಾಕಿ ತೆಂಗಿನ ಮರ ಹತ್ತಿ ಕಾಯಿ ಕೂಡ ಕೀಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದು.) ಅಜ್ಜಿಗೆ ಬೇರಾವ ಪರಿವೂ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಇಳಿಯುತ್ತಲೇ "ಏನ್ ತಾಯೇ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀಯಾ" ?

ಏನಪ್ಪಾ ಅಳಿಯಂದ್ರು ಚೆನ್ನಾಗಿವ್ವಾರಾ ? ಏಕೆ ಸೀತು ಅಳಿಯಂದ್ರು ಬಡವಾಗಿ ವ್ವಾರೆ ?” ಎಂದು ಸೀಸು ಬರುತ್ತಲೇ “ನೋಡ್ವೇನೋ 5 ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅಂದೆ ನಾನ್ ಇಳಿದೋ ಇಲ್ಲೋ ?” ಎಂದು “ನಡಿಯೇ ಗಿರಿಜಾ ಪಾಪ; ಅಳಿಯಂದ್ರನ್ನ ಎಷ್ಟೊತ್ತು ಕಾಯಿಸೋದು” ಎಂದು ನಡೆದೇ ಬಿಟ್ಟಳು.

ನಮ್ಮನೇ ಎಂದರೆ ಫ್ಲಾಟ್... (flat) ಒಂದು ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಂ, ಒಂದು ಬೆಡ್ ರೂಂ ಅಷ್ಟೆ, ಪಾಪ. ಮಲೆನಾಡಿನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮಜ್ಜಿ ನನ್ನಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, “ರಾಮರಾಮ ಇದೇನೇ ಒಳ್ಳೆ ಬೋನ್ ಇದ್ದಾಗೆ ಇದ್ಯೆಲ್ಲೆ, ಒಂದು ಹೂವಿನ ಗಿಡವೆ ಮರವೆ ಓಡಾಡೋಕೆ ಜಾಗವೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಮೈಸೂರು ಜೂನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿರೋ ಅಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯವೂ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲವಲ್ಲೇ ಸೀತು”? ಎಂದು, ತನ್ನ ಮೊದಲ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು.

ತಂಗಿ ತಮ್ಮನ ರಜೆ 15ದೇ ದಿನವಿದ್ದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ರಜೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಊರು ತೋರಿಸಲು ರೆಡಿಯಾದರು. ಅಜ್ಜಿ ಬೊಂಬಾಯಿನ ಗಲೀಜು, ವಾಸನೆ ನೋಡಿ “ಸೀತು ನಮ್ಮೂರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನ ವಾಸನೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸಂಪಿಗೆ ಹೂವಿನ ವಾಸನೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ರಾತ್ರಿ ರಾಣಿ ವಾಸನೆ, ಬರುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೆ. ಇದಂತದ್ದೇ ನಿಮ್ಮೂರು ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ನಾನಾ ತರಹದ ಕೊಳಕು ವಾಸನೆಯೇ ಬರುತ್ತಲ್ಲೇ...ಎಂದು ಮೂಗು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಅಜ್ಜಿ ಮನೆಯ ಕೆಲಸದವರು ಮತ್ತು ಮಿಕ್ಕ ಆಗು ಹೋಗುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದಳು. ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಪಾತ್ರ ಲೋಟಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ತಗ್ಗಿ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ “ಸೀತು! ಆಶ್ಚರ್ಯ ಇದೇನೇ ಇವನ ಹೆಸರು (ಪಾತ್ರ ತಿಕ್ಕುವವನ) ರಾಮ ? ಅಂತೀ” ಹರಾಮ ಕಣೇ ಹರಾಮ; ನೋಡು ಪಾತ್ರ ತಿಕ್ಕುತ್ತಾನೋ ಕುಕ್ಕುತ್ತಾನೋ, ಇನ್ನು ಬಟ್ಟೇನೋ ಆಹಾ ನಮ್ಮ ತಿಂದಿನೇ ವಾಸಿ.....

ಅಜ್ಜಿಗೇ ಸಮುದ್ರ ತೋರಿಸಲು ಜೌಪತಿ ಮೇರಿನ್ ಡೈವ್ ಹೋದ್ದಿ..... ಅಲ್ಲಿನ ಸಾಲು ದೀಪ ನೋಡಿ.....ವಿಜಿ, ಸೀನಿ.....“ಭಾವ ಇದೇ ಕ್ವೀನ್ಸ್ ನೆಕ್ಲೆಸ್ ಅಂತಾರೆ ಅಲ್ಲಾ, ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ”...ಎಂದಾಗ ಅಜ್ಜಿ “ಪರವಾಗಿಲ್ಲ” ಸುಮಾರಾ ಗಿದೆ, ಆದರೂ, ನಮ್ಮ ಚಾಮುಂಡಿ ಬೆಟ್ಟ ಮೈಸೂರು ಅರಮನೆ ದೀಪದ ಮುಂದೆ ಇದೆಲ್ಲ.....ಎಂದು ಕನ್ನಡಾಂಬೆಯಾಗಿ ನುಡಿದು...ಜನ ಸಂದಣಿ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲು

ನೋಡಿ “ಸೀತು; ಬೊಂಬಾಯಿ ನೋಡೆ ಇರಬೇಕು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವವರು ಮಕ್ಕಳು ಬೇಡಾ ಅಂತಾ ಅನ್ನೋದು.” ಎಂದು ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಫ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಸೀನಿ, ವಿಜಿ, “ಅಕ್ಕ ಇದೇನಾ ಬೇಲ್ ಪುರಿ” ಎಂದಾಗ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಲ್ ತಂದರು. ಅಜ್ಜಿ ನೂ, “ಓಹೋ ಇದೇನೋ ಹೇಗಿರುತ್ತೋ” ಅನ್ನಲು, ನಾನು ಅಜ್ಜಿ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಬಂದು ಬೇಲ್ ರುಚಿ ನೋಡಿಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರೆ ? ಒಂದು ಚೂರು ರುಚಿ ನೋಡು ಅಯ್ಯೋ ಅಂದಹಾಗೇ, ಈರುಳ್ಳಿ ಇದೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ತಾನೆ” ಎಂದಾಗ ಅಜ್ಜಿ, “ಇದೇನೇಸೀತು ನಾನು ಕಾಶೀಲಿ ಹಾಗಲಕಾಯಿತಾನೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಈರುಳ್ಳಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ರುಚಿ ಚೆನ್ನ. ನೀನು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಕೊಡು ನೋಡೋಣ. ಇದೇನು ನಳಪಾಕವೋ ಎಂದು ರುಚಿ ನೋಡಿ ! “ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಕಣೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಾನು ಮನೇಲಿ ಓಂಪುಡಿ ಮಾಡ್ದಾಗ ಇನ್ನೇಲೆ ನೀರುಳ್ಳಿ ಹಾಕಿ ಈ ಬೇಲ್ ಅಪ್ಪನ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಡ್ತೀನಿ ಸುಮ್ಮಿರು. ಥೂ ! ಈ ಕೊಳಕಲ್ಲಿ ಆ ಬೆವರು ಸುರಿಸೋನ ಕೈಯಿಂದ ಯಾಕೆ ತಿನ್ಬೇಕು. (ತಂದು ಮುಗಿದಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಮಾತು !)

ಫಿಲಂ ಫೇರ್ ಅವಾರ್ಡ್ಸ್ ನೈಟ್ ಶಣ್ಮುಗಾನಂದ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯು ತ್ತಲೇ ನನ್ನ ತಂಗಿ ತಮ್ಮ ಕುಣಿದಾಡಿದರು. ಇವರು ಯಾರ ಕಾಲೋ ಹಿಡಿದು 5 ಪಾಸ್‌ಗಳನ್ನು ತಂದರು. ವಿಜಿ “ಅಕ್ಕ ಅಮಿತಾ ಬಚನ್ ಬರ್ತಾನೆ ಅಲ್ವಾ” ಅಂದ್ರೆ... ಸೀನಿ...ಗಬ್ಬರಸಿಂಗೂ ಬರ್ತಾನೆ...ಕಿಶೋರ್‌ಕುಮಾರ್ ಹಾಡ್ತಾನಾ? ಎಂದು ಉತ್ಸಾಹವೋ ಉತ್ಸಾಹ !

ಅಜ್ಜಿಗೂ ಸಿನಿಮಾಗೂ ದೂರ. ಆದರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಿಡುವುದೆಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಸೀನಿ ಗಿರಿಜಳ ಪರದಾಟ ನೋಡಿ, “ನಾನು ಬರ್ತೀನಿ. ಅದೇನ್ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತೋ ನಾನು ನೋಡೇಬಿಡ್ತೀನಿ. ಆದರೆ ಒಂದ್ ಮಾತಪ್ಪಾ. ಲೋ ಸೀನಿ ಅಲ್ಲೂ ಬೆಂಗಳೂರ್ ಅಲಂಕಾರನ ಹಾಗೆ ಕುರ್ಚಿ ಜರ್‌ಅಂತ ಹಿಂದಕ್ಕೋಗೋ ಹಾಗಿದ್ದ್ರೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳು ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂತ್ಕೊತ್ತೀನಿ ಆಮೇಲೆ ಅವತ್ತಾದ ಹಾಗೆ ಅಭಾಸ ಆಗೋದು ಬೇಡ. “ಸೀನಿ ಒಮ್ಮೇಲೆ ಓಹೋ ಎಂದು ನಕ್ಕು “ಅಕ್ಕ ಅವತ್ತೇನಾಯ್ತು ಅಂತಿ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಮಹಾತ್ಮೆಗೆ ಅಜ್ಜೀನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ್ವಿ. ಹೋಗೂ ಹೊತ್ಗೆ ದೀಪ ಆರಿಸಿ ಅಡ್ವರ್‌ಟೈಸಿಂಗ್ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರ್ ಕಾಲ್ಕೋ ಅಜ್ಜಿ ತುಳಿದ್ಲು ಅವರನ್ನೇ ಶಪಿಸಿದಳು.... ಏನಪ್ಪಾ ನಿನಿಗ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಅಂತಾ ?...ನಮ್ಮ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಗಿರಿಜಾ ಕೂತ್ವಿ.

ಅಜ್ಜನೂ ಕೂತ್ಲು ಹೊಸದಾಗಿ ಹಾಕಿದ ಕೊಲ್ಕಾಡ್ಸ್ ಬಲ್ ಸೀಟ್ ದಡಕ್‌ವೆಂದು ಹಿಂದೆ ಹೋಯ್ತು. “ಸೀನಿ” ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗೂ ಕೇಳಿಸ್ತು. ಗುಲ್ಮೊ ಗುಲ್ಲು ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ ನಿಂತು ಒಳಗೆಲ್ಲಾ ದೀಪಾ ಹಾಕಿದರು. ನೋಡಿದ್ರೆ ಅಜ್ಜಿಯ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳು ಮುಂದಿನ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ತಲೆ ಸೀಟಿನ ಮೇಲೆ ಎರಡೂ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಸೀಟಿನ ಆರ್ಟ್‌ವರ್ಕ್‌ನ್ನು ಬದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಪಿಳಿ ಪಿಳಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೆಂಪಗಾಗಿದ್ದಾಳೆ ನಮ್ಮಜ್ಜಿ; ಎಲ್ಲರೂ ಏನಾಯ್ತೋ ಎಂದು ನೋಡಲು ಗುಂಪು ಕಟ್ಟಿದವರು ‘ಏನೋ ಸೀನಿ ಕುರ್ಚಿ ಮನೆ ಹಾಳಾಗ... ಹೊಸ ಥೇಟರುಅಂದಿ ಮುರುಕಲು ಕುರ್ಚಿ ಎಂತಮೋ ಎನ್ನುತ್ತಾ ನನ್ನ ಆಸರೆ ಹಿಡಿದು ಏಳುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮಜ್ಜಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋ ಎಂದು ನಗಲು ಶುರು ಮಾಡಿದರು ಜನ. ಅಜ್ಜಿಗಂತೂ ವಿವರೀತ ಕೋಪ ಬಂತು “ಏನ್ಸ್ರಪ್ಪಾ ಇಲ್ಲೇನು ಕೋತಿ ಕುಣಿತಾ ಇದ್ಯೆ. “ಸಿನಿಮಾ ತೋರ್ಸೋದು ಮುಂದ್ಗಡೆ ಇರೋ ಬಿಳಿ ಪರದೆ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳ್ಬೇಕೆ.” ಅನ್ನುತ್ತಲೇ ಎಲ್ಲರೂ ಗಪ್ ಚುಪ್‌ಅಗಿ ಸೀಟು ಗಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಸಿನಿಮಾ ಶುರುಪಾಯ್ತು ಎನ್ನು”.....ಎಂದು ಸೀನಿ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೊಂಟದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಹುಬ್ಬು ಗಂಟು ಹಾಕಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಜ್ಜಿ “ಮುಗಿತೇನೋ ನಿನ್ನ ಪುರಾಣ ಏಳೇ ಸೀತು ನಿನ್ನ ಶಣ್ಮುಗನ ಹತ್ತನೂ ಹಾಗೇ ಏನೇ”

ಗಿರಿಜ “ಅಯ್ಯೋ ಅಜ್ಜಿ ! ಅಜ್ಜಿ ಶಣ್ಮುಗನ ಸೀಟು ನವಿಲು ಶಣ್ಮುಗಾನಂದ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿರೋ ಸೀಟುಗಳು ಅದೇ ತರಹವಂತೆ ಈಗೇನ್ ಮಾಡ್ತಿ. ಅಜ್ಜಿ ಅದಕ್ಕೇನೇ ಕೊತ್ಕೊಳ್ಳೊವಾಗ್ಲೇ ಎರಡು ಕಾಲು ಮೇಲಿಟ್ಟೊಂಡು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಚಕ್ಕಂಬಕ್ಕ ಹಾಕಿದ್ದಾಯ್ತು ಏನಾಗೊಲ್ಲಾ ಸಾನಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲವೇ ಆಮೇಲೆ “ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನ ಮಹಾತ್ಮೆ” ನೋಡಿದ್ದು ಎಂದಾಗ ಗಿರಿಜಾಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದುದು ಅಜ್ಜಿ ಚಕ್ಕಂಬಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೂತಿದ್ದದ್ದು. “ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನ ಪಾತ್ರದಾರಿ ಎನ್. ಟಿ. ರಾವುರಾವ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪಾದವಾಗ !

ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಅಜ್ಜಿನ ಹೊರಡಿಸೊಂಡು ಹೊರಟ್ಟಿ. ಫಿಲಂ ಫೇರ್ ಅವಾಡ್ಸ್ ನೈಟಿಗೆ ಹಾಲ್ ಹತ್ತಿರ ಇರೋ ಗುಡಿಸಲುಗಳು (ಚೋಪದ ಪಟ್ಟಿ) ಕೊಳಕು ಎಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದಳು. “ಸೀನಿ ! ಆದ್ದಕ್ಕೇನೋ ಹೇಳೋದು ಸುಖ ಒಂದು ಕಡೆ ಇದ್ರೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ದುಃಖ ಇರುತ್ತೇಂತಾ. ನೋಡು ಅಲ್ಲಿ ರುರರಿ ರುರಿ ದರ್ಮಾವರ ಬನಾರೆಸ್ ಸೀರೆಗಳುಟ್ಟು ಮಿಕ ಮಿಕ ಹೊಳೆಯೋ

ಒಡವೆಗಳು ಹಾಕೊಂಡು ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಖ ಪಡೋಕೆ. ಆದರೆ ಆ ಸ್ವಾಮಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿ ಎಂದೋ ಏನೋ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಅರೆ ಬೆತ್ತಲೆ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದ ಕೊಳಕು ತುಂಬಿರೂ ಈ ಗುಡಿಸಲುಗಳನಿಟ್ಟು ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ಮೇರೀಬೇಡ ಇವರು ಮೆರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು.” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಗಿರಿಜಾ, ಸೀನಿ “please, ಅಲ್ಲಿ: ಮೇರಿತರೋರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತೋ ಇಲ್ಲೋ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರಲ್ಲಿ ಮೆರಿತರೋ ನಮಗಂತೂ ಕಂಡಿತಾ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.”

ಹಾಲ್ನೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಲೇ “ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹಾಲೋ ಇದು. ಬೆಂಗಳೂರು ಟೌನ್ ಹಾಲ್‌ಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದು. ಅಳಿಯಂದ್ರಾ ಇದನ್ನು ಮೈಸೂರ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಅಂತೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಹೌದೆ ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರಂತಹ ಮೈಸೂರಿನವರಿ ಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ” “ಹುಶ್...ಸುಮ್ಮನೆ ನಡೀರಿ ಎಲ್ಲರೂ” ಎಂದು ಒಳಗಡೆ ಹೋದ್ದಿ. ಸುಮಾರು ಮುಂದುಗಡೆಯ ಸೀಟ್ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಇವರು, ಸೀನಿ, ಗಿರಿಜ ಎಲ್ಲಾ ಸಿನೆಮಾ ತಾರೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕಣ್‌ಮನಗಳನ್ನು ತಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಿ. ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ಅಜ್ಜಿ “ಸೀತು ಹುಡುಗ್ರಂತೂ ಸರಿ ನೀನು ಅದರಲ್ಲೂ ಗಂಡ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಇರುವಾಗ ಅಯ್ಯೋ - ಅಲ್ಲೋಡೀ ಧರ್ಮೇಂದ್ರ ಅಂತ ಕೂಗೋದು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ! ಎಂದು ಬೈದಾಗ ನಮ್ಮವರು ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕರು. ಏನೇನೋ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಶುರುವಾಯ್ತು. ಅಜ್ಜಿಯ ಕಾಂನ್‌ಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಾಮೆಂಟರಿ ನಡೆದೇ ಇತ್ತು.

ಶುರುವಾಯತಪ್ಪಾ ಪದ್ಮ ಖನ್ನಾ ಕ್ಯಾಬರೆಟ್ ತರಹ ನೃತ್ಯ! ಎಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಬಟ್ಟೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕದೆ ಮೈ ಕುಲಿಕಿಸುತ್ತಾ ಶುರು ಮಾಡಿದಳು - ಅರೇಬಿಯನ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್! ಅಜ್ಜಿಗಂತೂ ಪಾಪ ಶಾಕ್ ಆಯ್ತು. “ಸೀತು ನಡೆಯೇ ಹೊರಗೇ ಇದೇನ್ ಬಂತೇ ಇವಳಿಗೆ ಥೂ! ಥೂ! ಗಂಡಸರ ಮುಂದೆ ಹೀಗೇನೆ ಬರೋದು? ರಾಮ ರಾಮ ಒಡೆಯೇ ನನಗೆ ವಿಪರೀತ ನಾಚಿಕೆ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ. ಏಳೆ,” ಎಂದು ಎದ್ದಾಗ ಕಪ್ಪು ಪಟ್ಟು ಕೈಹಿಡಿದಳೆದು ಕೂರಿಸಿದೆವು. ಅಜ್ಜಿ. “ಸೀನಿ! ನೀನು ಕಣ್ಣುಚ್ಚೊಂಡು ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೆ ಇದ್ರೆ ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಹೊರಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ ನೋಡು.” ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಅಜ್ಜಾ ಪಿಸಿದಾಗ ‘ಶ್’ ‘ಶ್’; ಎಂದು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಲು ಅಜ್ಜಿ ವಿಧಿಇಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನಾದಳು. ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅವಳು

ಸ್ವೇಜ್ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಉರುಳಿ ಉರುಳಿ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಜ್ಜಿ ಅವಳು ಸ್ವೇಜಿನ ತುದಿಯ ತನಕ ಬರಲು “ಅಯ್ಯೋ ಜೀವಾಳಪ್ಪ ಓಡ್ಕೊಳ್ಳಪ್ಪಾ ಮು...ವನ್ನ!” ಎಂದು ಕೂಗೇ ಬಿಟ್ಟಳು ಗುಜು ಗುಜು ಗಲಾಟೆ ಎದ್ದಿತು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಕೂತೆವು. ಅಜ್ಜಿ ಏನೂ ಅರಿಯದವಳಂತೆ ಪದ್ಮಾಸೀನಳಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಕುಣಿತ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಂತಿತು. ಮನೆಗೆ ಬರೋ ತನಕ ಅಜ್ಜಿ ಮಾತೇ ಆಡ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಮಲಗಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನೊಬ್ಬಳನ್ನೇ ಕರೆದು “ಸೀತು”! ನಿನಗೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳ್ತೀನಿ ನಿನ್ನೊಳ್ಳೇದಕ್ಕೇನೆ. ಏನೂ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಾ ಅಳಿಯಂದಿರನ್ನು ಇಂತದೆಲ್ಲಾ ನೋಡೋಕೆ ಬಿಡಬೇಡಾ, ಅದ್ದೇಗೆ ರೆಪ್ಪೆ ಬಡಿದೆ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದು! ಆ ಹಾಳಾದೊಳನ್ನ...ನಂಗಿರೋರು ನೀವ್ ಮೂರು ಜನ, ಸಂತೋಷವಾಗಿರಿ ಅಂತಾ ಹೇಳೋದು ಅಷ್ಟೆ.” ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ಕಣ್ಣೊರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಮನ ತುಂಬಿತು. ನಗುವಿನೊಡನೆ.

ಇರೋ 'ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡೋ ಸ್ಥಳಗಳನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದಳು ಅಜ್ಜಿ, ಮಿಲ್ಕ್ ಸ್ಟ್ರೈಕ್ ಆದಾಗ ಒಂದು ಲೀಟರ್ ಹಾಲಿಗೆ 16 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ರೇಷನಲ್ಲಿ ಸಿಗೋ ಅನಸೀ ಗಾತ್ರದ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನ ಪಂಚ ಬಕ್ಷ ಪರಮಾನ್ನ ವೆಂದು ತಿನ್ನುವುದು, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ನೋಡಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಊರಿಗೆ ಹೊರಡೋದಿನ ನಮ್ಮವರನ್ನು ಅಜ್ಜಿ (ಬಹಳ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸೇ ಮಾತಾಡೋದು) “ಅಳಿಯಂದ್ರೆ ಈ ಊರು ಬಿಟ್‌ಬಿಡಿ ಏನೇನೋ ಕೆಟ್ಟದ್ದೆಲ್ಲಾ ಇದೆ. ದುಡ್ಡಿದ್ದರೂ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಸುಖವಾಗಿ ನಮ್ಮೂರಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕೆಲಸ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಿಡಿ ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ (ನನ್ನ ತಲೆ ಸವರುತ್ತಾ) ಸೀತಾನ ಬಿಟ್ಟಿರೋದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ” ಎಂದು ಕಣ್ಣೊರೆಸಿಕೊಂಡು...ಬರ್ಮೀನಮ್ಮಾ ಸೀತು...ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಜ್ಞಾಪಕ ಇರಲಿ” ಎಂದಾನ ನನ್ನ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಕಟ್ಟೆ ಒಡೆಯಿತು.



ಕಿರಣಿ ಎಂಬ ವಿರಳ ಬೀಜವು

ರಾಮನಾಥ್ ಜೋಶಿ

ಮನ್ವಂತರ ಉರುಳಿ ಹೋದ ಮೇಲೆಂಬಂತೆ ನಮ್ಮಕ್ಕನ ಊರಿಗೆ ಪಯಣ ಗೆಯ್ದಿದ್ದೆ-ಸಕುಟುಂಬವಾಗಿ, ಅದೊಂದು ಶುದ್ಧ ಕೊಂಪೆ. ಅಕ್ಕನ ಮನೆ ಸೇರಿದ ವನು ಚಾವಡಿಯ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಪೃಷ್ಠ ಊರಬೇಕಷ್ಟೆ! ನೆರವನೆಯ ಗಂಪಣ್ಣ ಓಡೋಡಿ ಬಂದವನು ನನ್ನ ಮೈಗೆ ಒತ್ತಿ ಕುಳಿತು, “ಕಾರಿನ ಆರ್ಭಟ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಬಂದೋರು ಅಪ್ರಾಪದ ಭಾವಯೋರು ಅಂತ ತಿಳಿದುಹೋಯ್ತು” ಎಂದು ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಮ್ಮೆ ಊರಿಗೆ ಹೋದಾಗಲೂ ಈ ಗಂಪಣ್ಣ ಏನೇನೂ ಬಿಟ್ಟೆ ಹಚ್ಚಿ ನನ್ನ ತಲೆ ತಿಂದವನು ಎಂದು ಜ್ಞಾಪಕವಾಯ್ತು. ಅವನ ತರಾತುರಿ ನೋಡಿ ಏನೋ ಕಾಟಾಕೂಟಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಕತ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದೆ. “ಭಾವಯ್ಯ, ಹೋದ ಸಲ ನೀವು ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ! ಏನೋ ಸಣ್ಣ ಹೊರೆ ಹೊರಿಸಿದ್ದೆ. ಹೊರೆ ಅಂದ್ರೆ ಹೊರೆ ಅಲ್ಲ. ಬಿಟ್ಟೇ ಕೆಲಸ. ಊರಿಗೆ ಬೆನ್ನು ತೋರ್ಸೋಕೆ ಪುರೊತ್ತಿಲ್ಲೇ ನಾನು ಆಸೆ ಪಟ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನ ಮರೆಯಪ್ಪ ಖಾತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ ನೀವು ಮೋಕ್ಕೇಕಾದ್ರಿ” ಎಂದು ಗಂಪಣ್ಣ ತಕರಾರು ತೆಗೆದ.

“ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ” ಅಂದೆ.

“ನೀವು ಸುರಳೀತ ಮರ್ದೇ ಬಿಟ್ಟಿ” ಎಂದು ತಿದ್ದಿ ಹೇಳಿದ.

“ನಾನು ಬುದ್ಧೋಗಿ ಕಾಲ ಎಷ್ಟಾಯ್ತು! ನಿನ್ನಿನ್ನೂ ಮೀಸೆ ಚಿಗುರಿತ್ತಷ್ಟೆ. ಈಗ ಅದು ದಾಂಡಿಗವಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿದೆ. ಭಾವ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾವನಿಗೆ ನೀನು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದೆದ್ದಾದ್ದನ್ನು ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೇಧಸ್ಸಿನ ಅಭಾವ. ಕರ್ಣನು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣವನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಿಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಯಕ್ಷ ಗಾಸದ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾದ ನಿನಗೆ ಇದನ್ನು ಅರುಹುವ ಅಗತ್ಯವುಂಟೆ? ಹಾಗೇನಾದರೂ ಗಂಪಣ್ಣನೋರಿಗೆ ಕರ್ಣನೋಪಾದಿಯ ಬಂಧನ ಉಂಟೆ? ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಆದೇಶವನ್ನು ಗಂಪಣ್ಣನವರು ಈಗ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುವಂತವರಾಗ ಬೇಕು” ಎಂದು ಸರಾಗ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ. ಯಕ್ಷಗಾಸದ ತೆವಲು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಗಂಪಣ್ಣನಿಗೆ ನನ್ನ ಈ ಮಸಲತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿತು ಎಂದು ಎಣಿಕೆ ಹಾಕಿದೆ.

“ನಂಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿಂದ ಕರಣಿ ಬೀಜ ಕಳ್ಳಿಕೊಡಿ ಅಂತ ಗುಂಡೂರಾವ್ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಈಗ ಮೊಯ್ಲಿ ಗದ್ದಿಗೆ ಪರಿದಾಗಲೂ.....” ಎಂದು ಪಟಗುಟ್ಟಿದ.

ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಈ ಕಿರಣಿ ಅನ್ನೋ ಕಬ್ಬ ನನ್ನ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಂತಿ ರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನನ್ನ ಅಜ್ಜಾ ನಪನ್ನು ಗಂಪಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ.

“ಕಾರಿನ ಕಾರಬಾರಂತೂ ನಿಮ್ಮೇ, ಅದ್ರ ಮೇಲೆ ಎರೂ ಕಾಲಿಗೆ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ದಾಪುಗಾಲು ಹಾಕೋದನ್ನ ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಬಂದೋರೂ ಭಾವಯ್ಯನೋರೆ ಅಂತ ಬಾತ್ರಿಯಾಯ್ತು. ಯಾಕಂದ್ರೆ ಈ ಕಾಡುಕೊಂಪೆಗೆ ಈ ಶಿಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೋರು ನೀವೊಬ್ಬ. ಈ ಬಾರಿಯಾದ್ರೂ ಭಾವಯ್ಯ ಕೈಯಿಂದ ಹಳೇ ಬಾಕಿ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋ ಬೇಕು ಅಂತ ಆಗ್ಲೇ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡ್ತೆ” ಎಂದು ಗಂಪಣ್ಣ ಜಬರ್ದಸ್ತಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

ಕೃಚಿತ್ತಾಗಿ ಗದ್ದೆ ತೋಟಗಳಿಗೆ ಕಾಡು ಕೋಣಗಳು ನುಗ್ಗಿ ಉಪಟಳ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅಕ್ಕನಿಂದ ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಈ ಹಿಂಸ್ರ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಸದೆಬಡಿ ಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏ. ಕೆ. ಭಪ್ಪನೈವತ್ತಾರು ರೈಫಲ್ ಸುದ್ದಿಯನು ಈ ಗಂಪಣ್ಣ ಎತ್ತಿದರೆ ಎಂದು ಗಾಬರಿಯಾದೆ. ಅವನ ಡಿಮಾಂಡ್ ಗಂಡಾಂತರದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮರೆಸುವ ಹುನ್ನಾರಿನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ಮಾತು ತೆಗೆಯಲೇ ಬೇಕಾಯ್ತು. ನನ್ನ ಗರಿಗರಿ ಪ್ಯಾಂಟಿನ ಮೇಲೆ ಆತ ನೆಟ್ಟ ನೋಟ ಇಟ್ಟಂತೆ ತೋರಿತು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಮುಂಬಯಿಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಪೀಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ ಬೇಕೋ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ನನಗೆ ಅವನು ಅದಾಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಕಿರಣಿ ಬೀಜದ ನೆನಪಾಗಿ, “ನಿನ್ನ ಕಿರಣಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಸಾಲದು. ಹಾಗಂತ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಪೀಸ್ ತಯಾರೋ ಬಟ್ಟೆ ಗಿರಣಿಗೆ ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ಒರಗಾಲವಿಲ್ಲ. ಹೋದವನೇ ಎರೂ ಕಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕೋವಂತ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಬಟ್ಟೆ ರಪಾನಿಸ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಅವನ ಮಾತಿನ ಕೊಂಕನ್ನು ಅವನಿಗೇ ತಿರುಗಿಸಿದೆ. ಅವನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೂ ತೀರಿ ಅಂತಾಗುತ್ತದಲ್ಲ !

“ಪ್ಯಾಂಟ್ ಬೀಂಟ್ ಬೇಡ. ಇಲ್ಲಿ ಅದನ್ನ ಹೊಲಿಯೋ ದರ್ಜಿ ಇಲ್ಲ. ಮರ್ಜಿ ಕಂದ್ರೆ ಜೋಡು ಪಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿ ಲುಂಗಿ ಕಳ್ಳಿದ್ರೆ ಸಾಕು. ಈ ಹಳ್ಳೀಲಿ ಯಾವ ಬಡ್ಡೀಮಗ ದೊಗಳೆ ಪಾಂಟ್ ಹಾಕಿ ಮೇರೀತಾನೆ ? ಹಾಂ ! ನೀವು ಮುತುವರ್ಜಿ

ವಹಿಸ್ಲೇಬೇಕಾದ್ದು ಕಿರಣ ಬೀಜದ ಬಗ್ಗೆ. ಕಮ್ಮಿ ಕಮ್ಮಿ ಅಂದ್ರೆ ಎರಡು ಕಿಲೋ ಬೇಕೇ ಬೇಕು-ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ.”

ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಈ ಕಿರಣಯ ಬೇಡಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾಗಿ ನೆನಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ಬೇಕು ಅಂತ ಇವತ್ತು ಜೀವ ಹಿಂಡುತ್ತಾನೆ. ಏಳು ವರ್ಷ ಬಾಕಿ ಉಳಿದದ್ದು ಯಾವ ಸಂತೆಯ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಎಂದು ನೆನಪಿಸಿ ನಗು ಒತ್ತರಿಸಿ ಬಂತು.

“ನೀನು ಕಿರಣ ಕಿರಣ ಅಂತ ನಿನ್ನ ಬೀಜ ಮಂತ್ರದ ಜಪಮಾಡ್ತಿಯಲ್ಲ. ! ಮುಂಬಯಿಯೋರಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಈ ನಿನ್ನ ಬೀಜದ ಕನ್ನಡ ಹೆಸರು ತಿಳಿಯೋದು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಥವಾ ಹಿಂದೀಲಿ ಏನು ಸುಡ್ಡಾ ಡುಹೆಸರಿದ್ಯೋ !” ಎನ್ನುತ್ತ ನನ್ನ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡೆ.

“ಭಾವಯ್ಯ, ಕನ್ನಡ ಬಿಟ್ಟೆ ಬಾಕೀ ಭಾಷೆ ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತುಟ್ಟಿ. ನನ್ನ ವಿದ್ವತ್ತು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದದ್ದೆ ! ಒಂದ್ವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಭಾಷೆ ನನ್ನ ಬರಿದ್ರೆ ಯಾವೋ ಮಣ್ಣಾಂಗಟ್ಟಿ ಕಂಪಿಗೆ ಗೀಚಿ ಹಾಕಿ ಎಂದೇ ನಾಲ್ಕಾರು ಭರಣೀಲಿ ಈ ಕಿರಣ ಬೀಜ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿ ಇಡ್ತಿದ್ದೆ. ವಿಷಯಾನ ವಿವರಿದ್ರೆ ತುರ್ತಾಗಿ ಬೇಕಾದ್ದು ಏನು ಅನ್ನೋದ್ರ ಅಂದಾಜು ಆಗ್ಬೋದು ಎಂದು ಗಂಪಣ್ಣ ಪೀರಿಕೆ ಹೂಡಿದ.

“ನಮ್ಮೂರಿನ ಚಿಕ್ಕೂ ಹಣ್ಣಿನ ರುಚಿ ಬೇರೆ ನಿಮ್ಮ ಬೊಂಬ್ಯಾ ಪಟ್ಟಿದ ಚಿಕ್ಕೂ ರುಚಿ ಬೇರೆ ಅಂತ ಉಂಟೇ ” ಎಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗೆ ಸೇರುವ ಮುನ್ನ ಜಿರಳೆ ಮೀಸೆ ತೂರಿಸುವಂತೆ ಗಂಪಣ್ಣ ವಿಷಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ.

“ಇಲ್ಲಿ ಜನ್ರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಎರಡು ಕಾಲಿರುತ್ವೆಯೋ ಹಾಗೇನೆ ಮುಂಬಯಿಯೋ ರಿಗೂ ಎರಡೇ ಎರಡು ಕಾಲಿರೋದು ಹಾಗೇನೇ ಚಿಕ್ಕೂ ರುಚಿ ಇಲ್ಲೂ ಒಂದೇ. ಅಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಒಂದೇ” ಎಂದು ನನ್ನ ಅಲ್ಪಮತಿಯನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ.

ಗಂಪಣ್ಣ ತನ್ನ ಶರಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಹೆಡೆಮುರಿ ಕಟ್ಟುವ ಹೊಂಚು ಹಾಕುವ ಚುರುಕು ಮುಟ್ಟಿ ಹತ್ತಿತು.

“ಹಾಗೇನೇ ಇಲ್ಲಿ ಚಕ್ಕು ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿಲ್ಲೂ ಚಕ್ಕೂಗೆ ಚಕ್ಕೂ ಅಂತಲೇ ಕರೀತಾರೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ”

“ಹೌದು” ಎಂದು ಕೋಲೆ ಬಸವನಂತೆ ಗೋಣಾಡಿಸಿದ.

“ಚಕ್ಕೂಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಹೆಸರಾದ್ರೆ ಕಿರಣಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿ ಭಾಷೇಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹೆಸರು ಇರೋಂದು ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ಪಾದಹೂಡಿ ನಾನು ಗಾಂಪ ಎಂದು ಕೊಂಡ ಗಂಪಣ್ಣ ನನ್ನನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ತನ್ನ ಇಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಬಿಟ್ಟ.

ಗಂಪಣ್ಣನ ಕಿರಣೀ ಬೀಜಮಂತ್ರ ನಾನು ಗೌಜು ಗದ್ದಲವೆಂದು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಮುಂಬಾಯಿಯ ಗಿರಣೀ ಭೋಂಗಾದಂತೆ ನನ್ನ ಕಿವಿಯನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಪಿರಿಪಿರಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಬದಲಿಸಲು ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಎರಡು ಗುಟುಕು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಸೋದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಎಂದು ಗೊಣಗಿದೆ.

“ಸ್ವಿಚ್ ಹಾಕಿದ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಕಾಫಿ ಉಕ್ಕೋದಕ್ಕೆ ಇದು ನಿಮ್ಮ ಸಿಟಿ ಅಲ್ಲ. ಒದ್ದೆ ಸೌದೆ ಹೊತ್ತಿಸಿ ಕಾಫಿ ಮಾಡೋದನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ” ಎಂದು ಅಕ್ಕನ ಪರವಾಗಿ ವಕಾಲತು ಮಾಡಿದ ಗಂಪಣ್ಣ. ಆಮೇಲೆ ದನಿ ತಗ್ಗಿಸಿ ಉಸುರಿದ; “ಬಂದೋರು ನೀವು ಅಂತ ತಿಳ್ಳು ಈ ಮನೆಯೊಳ್ಳೆ ಕಾಲಿಟ್ಟೆ. ಅಲ್ಲೇ ಹೋಗಿದ್ದ ನಾನು ಈ ಹೊಸ್ತಿಲು ತುಳಿಯೋ ಮಗನಲ್ಲ! ಯಾಕೇ ಕೇಳೀರಿ, ಭಾವಯ್ಯ, ನಾವೀವರೂ ಮನೆಯೋರು ದಾಯಾದರು. ಪಾಂಡವರು ಕೌರವರು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ತರ್ಲೆ ತಪ್ಪಿತೂಂತ ಇಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಮಾರಾಮಾರಿವರೆಗೆ ಹೋಗೋದು ಉಂಟು. ಆಣೆ ಭಾಷೆ ಕೂಡ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.”

“ಈಗ ಆ ಆಣೆಯ ಯುಗ ಮುಗಿತಲ್ಲ. ಮಾರಾಯ. ನಯಾ ಪೈಸೆ ಬಂದ ಗಳಿಗೆಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಮಾಣ, ಹೊತ್ತು ಶಪಥ ಎಲ್ಲಾ ತೊಳ್ಳು ಹೋಯ್ತು”

“ಭಾವಯ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ಸಿಟೀ ಜನಕ್ಕೆ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತಿಳಿಯೋದಿಲ್ಲ. ಆಣೆ ಹಾಕೋಂಡ ನಂತ್ರ ಈ ಮನೆ ನೀರು ಕುಡಿದ್ದೆ, ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬೇರೆ ಮಾಟ ಮಾಡೋದು ಬೇಡ. ಈಗ ಕಾಫಿ ಬಂದೀತು. ನಾನು ಕೂರ್ತಿರ್ತಾ ನೀವೊಬ್ಬ ಕಾಫಿ ಕಡೋಕೆ ಸಂಕೋಚವಾದೀತು. ಆಮೇಲೆ ಬರ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಗಂಪಣ್ಣ ಹೆಗಲ ಮೇಲಿನ ಅಂಗವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಡವುತ್ತ ಹೊರಬಿದ್ದ.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಾಲು ಚಾಚಿದ್ದೆನಷ್ಟೆ. ಹರಿ ಹರಿ ಅಂತ ಗಂಪಣ್ಣ ಒಕ್ಕರಿಸಿದ. “ಬಂದನಾ ಹುಲಿ ರಾಯನೂ.....” ಎಂಬ ಶಿಶುಗೀತೆಯ ನೆನಪಾಯಿತು.

“ಬೈಗಿಗೆ ನೀನು ಬಂದಿದ್ರೆ ಆರಾಮವಾಗಿ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯಬಹುದಿತ್ತು” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಂಗಡಿ ಮಾಡುವ ಹೊಟ ಹೂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಗಂಪಣ್ಣ ನನ್ನಂಥ ಹತ್ತಾಳುಗಳನ್ನು ಜಗಿದು ನುಂಗುವಂಥ ಚಾಣಾಕ್ಷ ! ಹಲಸಿನ ಮೇಣದಂತೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸಾಮಿ ಎಂದು ಅಕ್ಕ ಆಗಲೇ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದಲ್ಲ !

“ಬೆಳಗ್ಗೆನೆ ‘ಸೂ’ ಅಂದಿದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಕಿರಣಿ ಬೀಜ ಅಂತ ಯಾರ್ಯಾರದ್ದೋ ಕೈ ಕಾಲು ಹಿಡಿದು ಸೋತು ಹೋದೆ. ಅದನ್ನ ನೀವು ಬೊಂಬಾಯಿಂದ ಕಳ್ಳಿಯೇ ತೀರ್ತೀರಿ ಅಂತ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿ ಹೊರ್ತು ನಾನು ಈ ಜಗಲಿಂದ ಕೆಳಗಿಳೋನಲ್ಲ” ಎಂದು ಗಂಪಣ್ಣ ಛಲತೊಟ್ಟ.

“ಈ ಕಿರಣಿಯೋ ಕಿರಣಿಯೋ ಯಾವ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ?” ಎಂದು ಅವನ ಕಿರುಕುಳ ತಡೆಯಲಾಗದೇ ಬಿರುಸಾಗಿ ಕೇಳಿದೆ.

ಗಂಪಣ್ಣ ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಾಲಬೋಧೆಯ ಪಾಠವನ್ನು ಉರುಹೊಡೆದ ; “ತಮಾಷೆ ನೋಡಿ. ಭಾವಯ್ಯ. ಚಿಕ್ಕು ಬೀಜ ನಟ್ಟರೆ ಗಿಡ ಅನ್ನೋದು ಹುಟ್ಟೋದೆ ಇಲ್ಲ. ಕಿರಣಿ ಬೀಜ ನಟ್ಟು ಗಿಡ ಬೆಳಸಿ ಅದನ್ನು ಚಿಕ್ಕೂ ಟೊಂಗಿಗೆ ಕಸಿ ಮಾಡಿದ್ರೇನೇ ಚಿಕ್ಕು ಗಿಡ ತಯಾರಾಗೋದು ಈ ಪಾಸಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭೂಪನೂ ಈ ಹಿಕ್ಕತ್ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ.”

ಗಂಪಣ್ಣ ನವರಾಗಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಬಲೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಸಮಜಾಯಿಸುವ ಸೋಗು ಹಾಕಿದೆ. “ಮಾವು, ದಾಳಿಂಬ ಸುಡ್ಗಾಡು ಶುಂಠಿ ಅಂತ ಹತ್ತಾರು ಥರಾ ಕಸಿ ಕಟ್ಟೋ ಸಾಹಸ ಮಾಡ್ತೀಯಲ್ಲ. ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಈಗಿರುವ ಹೊರೆಯೇ ಭಾರವಾಗಿರೋವಾಗ ಇನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಬಾಳೆಗೂ ತೆಂಗಿಗೂ ಬೆಸಿಗೆ ಹಾಕುವ ತಲಬು ಯಾವ ಮಣ್ಣಿಗೆ ?”

“ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳೋ ಕಿಸ್ವಾಯಿದಾಸ ನಾನು ಅಂದ್ರೂನು ಸರಿಯು. ಯಥಾರ್ಥ ಹೀಗೆ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚಕ್ಕು ಸಸಿ ತಳ ಬೆಳೋ ಕುಳವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಈ ಗಂಪಣ್ಣ ಮಾಡಿ ತೋರ್ಪಿದ ಅನ್ನಿಕೊಳ್ಳೋ ಆಸೆ. ಆದರ್ದೇನೆ ಸರ್ಕಾರ ನನ್ನೆ ‘ಕೃಷಿ ಪಂಡಿತ’ ಅಂತ ಟೈಟಲ್ ಕೊಡೋ ಹಾನ್ಸ್ ಇದೆ. ಬರೇ ಬೀಜ ಇಲ್ಲೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಿಫಾರಸ್ ಕಳೋಬೇಕಾದ್ದೆ... ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ತಿಳಿದೂ...ನಾನು ಬೆಪ್ಪ ಅನ್ನೋದಿಲ್ಲೇ ಜನಾ...”

“ನೋಡೋಣ, ಆದರೆ ನೋಡೋಣ” ಎಂದು ಅಡ್ಡಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ದೀಪವಿಟ್ಟೆ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ್ದಿರಬೇಕು. ತುಂಬ ಕೊಳೆ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಕಾಗದಪೊಂದನ್ನು ಗಂಪಣ್ಣ ನನ್ನ ಮುಂದಿರಿಸಿದ. ಅವನಿಗೆ ಜರೂರಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕಿರಣ ಗಿಡದ ಚಿತ್ರ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಮುಂಬಯಿಯ ಅಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ಆದು ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿವರಣೆ ಇತ್ತು.

“ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ್ದು ಇವತ್ತು. ನೀನು ಅದನ್ನು ಕಂಡವನು. ನನ್ನ ರಜೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳದ್ದು. ಈ ಬೀಜ ಆರ್ಜೆಂಟೀನಾ ಬೇಕು ಅಂತ ಹಲಬುತ್ತಿ. ನಾನು ರಜೆ ಮುಗಿಸಿ ಮುಂಬಯಿಗೆ ವಾಪಸಾಗುವವರೆಗೆ ನೀನು ಕಾದರೆ, ನೀನು ಕೃಷಿ ಪಂಡಿತ ಅನ್ನಿಕೊಳ್ಳೋದು ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೂರ ಬೀಳ್ತದೆ. ಶೆಟ್ಟಿ ಶೃಂಗಾರ ವಾಗೋದ್ರೊಳ್ಳೆ ಪಟ್ಟ ಸೂರೆ ಆಯ್ತು ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವನೋ ಈ ಟೈಟಲ್ ಹೊಡೊಂಡು ಹೋದ್ದೆ...ನೀನೇ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಬಾರ್ದು? ಎಂಬ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಲಹೆಯನ್ನಿತ್ತೆ.

“ವ್ಹಾ ಭಾವಯ್ಯ, ನೀವು ಒಳ್ಳೇ ಜನ ಅಂತ ತಿಳ್ಯಂಡಿದ್ದೆ. ಈಗ ನೋಡಿದ್ದೆ ನಿಮ್ಮ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳೋ ವಿದ್ಯೆ. ನನಗೆ ಪುದ್ದತು ಮಾಡೋಕೆ ನಿಮ್ಮ ಸುತರಾಂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ.”

ನನ್ನ ಧೂರ್ತತನ ಇವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯ್ತೆಂಬಂತೆ ಸಣ್ಣ ಕಳ್ಳ ನಗೆ ನಕ್ಕೆ.

“ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಅಂತ ಒದ್ದಾಡಲಿ? ಈ ಹಿಡಿ ಕಾಳಿಗಾಗಿ ತಿಂದ ಕೂಳು ಮೈಗೆ ಹತ್ತೋದಿಲ್ಲ.” ಎಂದವನೇ ಒಣಕಲು ಕಡ್ಡಿಯೊಂದನ್ನು ಗಂಪಣ್ಣು ನನ್ನ ಮುಂದೂಡಿದ. “ಕಿರಣಿ ಗಿಡ ಅಂದ್ರೆ ಇದೇ. ಸ್ಯಾಂಪಲ್ಲಿಗಂತ ಎಲೆಸಹಿತ ಈ ಕಾಪ್ಪವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದೋ ಎಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಅದೇ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬೀಜ ಸಿಕ್ಕಿದ್ರೆ, ನನ್ನ ನಶೀಬು ಖುಲಾಯಿಸ್ತತ್ತು. ಈ ಹಗುರದ ಕಡ್ಡೀನ ನೀವು ಆರಾಮಾಗಿ ಬೊಂಬ್ಯಾಗೆ ಒಯ್ಯಬಹುದು. ಗಿಡ ಕಂಡೋನು ಅದರ ಗುರು ಸಲೀಸಾಗಿ ಹಿಡೀತಾನೆ”.

“ನೀನು ಈ ವಿಭಾಗದ ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರಲ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಲ್ವೆ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಈ ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಹಾರ್ಟೂ ಇಲ್ಲ. ಕಲ್ಚರೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವನೋ ಪರ್ದೇಶಿ ಮಿರ್ಚಿ ಬಿಸಿ ಮಾಡ್ತಿರ್ತಾನೆ. ಚೆಕ್ಕೂ ಅಂತ ನಾನು ಶುರೂ ಮಾಡೋಕಿಲ್ಲ. ‘ಸಪೋಟಾ? ಸಪೋಡಿಲ್ಲಾ? ಅಂತ ನನಗೇ ಸವಾಲೆಸೀತಾನೆ. ‘ಸಪೋಡಿಲ್ಲಾ’ ಅಂತ ಸುತ್ತಿ ಹೇಳೋ ಬದ್ಲು ‘ಕೊಡೋದಿಲ್ಲಾ’ ಅಂತ ಬೋಗಳೋ ಮಗನೇ ಅಂತ ಬೈದು ಬಂದೆ.”

“ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ ಗಂಪಣ್ಣು. ಸಪೋಡಿಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರೆ ಚೆಕ್ಕೂನೇ ಇರ್ಬೇಕು. ವರ ಕೇಳೋವಾಗ ನರೀ ಅಡ್ಡ ಬಂತು ಅನ್ನೋ ಅವಸ್ಥೆ ನಿನ್ನದು. ಆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮುಖ ತೋರ್ಪಿ ಬಾ” ಎಂದು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ.

“ಈ ಸಪಾಟದವ್ವಿಗೆ ಕಪಾಟು ತುಂಬೋವಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟೂ ಸಾಲ್ದು. ಬೆಂಡೇ ಬೀಜ ಕೇಳ್ವೆ ತೊಂಡೆ ಕಾಯಿ ಅನ್ನೋ ಮಕ್ಕು ಇವ್ರು! ಆ ದರಿದ್ರ ಆಫೀಸಿನ ಕಡೆ ತಲೆ ಹಾಕಿ ಮಲಗೋ ಮಗ ಈ ಗಂಪಣ್ಣನಲ್ಲ” ಎಂದು ಗಂಪಣ್ಣು ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಖಾತೆಗೆ ಮಂಗಳ ಹಾಡಿದ.

“ಏಳು ವರ್ಷ ಕಾಲ ನಿಮ್ಮಕ್ಕನ ಹತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಬೊಂಬಾಯ್ ವಿಳಾಸ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಸೋತೆ. ಅವಳು ಮುಂಗೈ ಗಂಟಿಗೆ ಬೆಲ್ಲ ಸವರ್ತಾಳೆ ಹೊರ್ತು...ವಿಳಾಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ರೆ ನಿಮ್ಮಾಣೆ.” ಎಂದು ದೂರಿ “ನಾಳೆ ಪುನಾ ನಿಮ್ಮ ಭೇಟಿ” ಎಂದು ಗಂಪಣ್ಣು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಹೋದ.

ಮರುದಿನ ಗಂಪಣ್ಣ ನನ್ನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಲೆಂಬಂತೆ ನಸುಕಿನಲ್ಲೇ ಎಡತಾಕಿದ. “ನಿಮ್ಮ ಕಾರಿಗೆ ತೊಟ್ಟಿಲು ಸಹ ಉಂಟು!” ಎಂದು ಉಬ್ಬಿ ಹಾರಿಸಿದ. ಹಾಂ! ಕ್ಯಾರಿಯರ್ ಇರೋದು ವಿಶೇಷವಲ್ಲ.” ಎಂದು ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡಿ ಅವನು ಮುಂದು ವರಿಯದಂತೆ ತಡೆ ಹಾಕಿದ.

“ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದೆ ಭಾವಯ್ಯ. ಸೊಸೈಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಗೊಬ್ಬರ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇವತ್ತೇ ಕಡೇದಿನ!” ಎಂದು ಚಡಪಡಿಸಿದ. ಅವನ ಇಂಗಿತ ತಿಳಿಯಿತು. ಡ್ರೈವರ್ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ!” ಎಂದು ಸಬೂಬು ಹೇಳಿದೆ. “ಡ್ರೈವರ್ ಇದ್ದಿದ್ದೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಕಾಯಿದ್ದೆ ? ಡ್ರೈವರ್ನು ಪ್ರಸಲಾಯಿಸಿ ಗೊಬ್ಬ ತಂದೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆ. “ಎಂದು ಗಂಪಣ್ಣ ಎದೆ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಉದ್ವಿಗ್ನತೆ ನೋಡಿ ನನ್ನ ತಲೆ ‘ಚಕ್ರ’ಂಆಗಿ, “ಪೆಟ್ರೋಲೂ ಇಲ್ಲ, ತೀರಿದೆ. ನೀನು ಕ್ಯಾನನ್ನು ಪೇಟೆಗೆ ಒಯ್ದು ಪೆಟ್ರೋಲು ಹೊತ್ತುತಾ ಆ ಮೇಲೆ ಕಾರಿನ ವಿಚಾರ” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ, “ಮುಂದಿನ ಬಾರಿ ಬರೋವಾಗ ಪೆಟ್ರೋಲು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಲಾರೀನೆ ತರ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಚುಚ್ಚಿದೆ. “ನನ್ನ ಗೋಳು ನನಗೆ..... ಬಂಧುಗಳು ಎನಗಿಲ್ಲ ! ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಖವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಗುನುಗುತ್ತ ಗಂಪಯ್ಯ ಮಾಯವಾದ.

ನಾನು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ವರ್ಷ ಎರಡು ಕಳೆದಿವೆ. ಕಿರಣಿ ಬೀಜದ ಬೆಂಬತ್ತಿ ದಾಳಿ ಮಾಡುವ ಗಂಪಣ್ಣನ ಪತ್ರಗಳು ದುರ್ದರ್ಶನದ ಸುಪರ್‌ಹೀಟ್ ಮುಖಾಬ್ಲಾಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ ಬರುವ ಕಾರ್ಡುಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನು ಮೀರಿಸುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನವಳು ಮೂಗು ಮುರಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಒಂಟಿ ವಕ್ಕಣೆಯ ಕುಂಟು ಪಂಕ್ತಿಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಂಪೊಡನೇ ಅದನ್ನು ಓದದೇ ಮೂಲೆಗೆಸೆಯುತ್ತೇನೆ.



ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು :-

“ಈಗ ಆರ್ಕಿಯಾಲಜಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ರೆಫರ್ ಮಾಡಿಬಿಡ್ಲಿ.

ಇನ್ನೂ ಐದುವರ್ಷ ಎಳೇಬಹುದು.”

ಮಾರ್ಕೊಟ್ಟೆನ್ : ಯೂರೋಪ್ ಪ್ರವಾಸ

ಅನುವಾದ- ಎಂ.ಎಸ್.ಕೆ. ಪ್ರಭು

ಮೈಕೇಲ್ ಎಂಜಲೋ :

ಮೈಕೇಲ್ ಎಂಜಲೋ ಬೊನಾಟೊಟ್ಟೆ ಎಂದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿ ಗೌರವ. ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ಪದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯನೆನಿಸಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ನಾನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿಗೆ. ಊಟಕ್ಕೆ, ಟೀಗೆ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯೂಟಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೈಕೇಲ್ ಎಂಜಲೋ ಹೆಸರನ್ನು ತರುವುದು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಅಸಹ್ಯ. ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಬೇಕು, ನನಗೆ. ಜಿನೋವಾದಲ್ಲಿ ಮೈಕೇಲ್ ಎಂಜಲೋಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದೂ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲ. ಮಿಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಅವನೋ ಅಥವಾ ಅವನ ಶಿಷ್ಯರೋ, ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ರೂಪಿಸಿದ್ದರು, ಅವನು ಕೋಮೋ ಜಲಾಶಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದ : ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಿಂದ ಪಡುವ ವೆರೋನ, ವೆನಿಸ್, ಬೋಲೋನಗಳಲ್ಲಿ, ಮೈಕೇಲ್ ಎಂಜಲೋ ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಯಾರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಲು ಸಾಧ್ಯ ? ಫ್ಲಾರೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರ್ಣಚಿತ್ರವೂ ಅವನದೇ ಕೃತಿ : ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಅವನೇ ರೂಪಿಸಿದ್ದ. ಅವನ್ನು ಕೆತ್ತದೆ, ರೂಪಿಸದೆ ಕುಳಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಲ್ಲೊಂದನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು. ಪಿಸಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗೋಪುರವೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅವನ ನಿರ್ಮಾಣವೇ. ಆ ಗೋಪುರ ಸ್ವಲ್ಪ ಓಲದೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಬಹುಶಃ, ಅವನೇ ಅದರ ನಿರ್ಮಾತೃವಾಗಬಹುದಿತ್ತೇನೋ, ಲೆಗಹಾರ್ನ್‌ನ ಬಂದರು, ಮತ್ತು ಸುಂಕದಕಟ್ಟೆ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನೂ ಅವನೇ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ್ದ ಸಿವಿಟಾಪೆಟ್ಟಿಯಾನಲ್ಲಿ. ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿ-ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ತಡೆಯಲಸಾಧ್ಯ. ಅವನು ಸೇಂಟೆಪೀಟರ್‌ನನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ, ಪೋಪನನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ, ಪ್ಯಾಂಥಿಯನೆ ಅನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದ್ದ ; ಪೋಪನ ಸೈನಿಕರ ಸಮವಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಅವನೇ ರೂಪಿಸಿದ್ದ, ಟೈಬರ್ ವಾಟಿಕನ್, ಕೊಲಿಸ್ಯೂಮ್ ಕಾಪಿಟೋಲ್, ಟಾರ್ಪೀಯನ್‌ರಾಕ್ ಬಾರ್ಬೇರಿನಿ ಅರಮನೆ, ಸೇಂಟ್‌ಜಾನ ಲಾಟೆರೆನ್, ಕಾಂಪನಾ, ಅಪ್ಪಿಯನಮಾರ್ಗ, ಸಪ್ತಗಿರಿಗಳು ಕಾರಕ್ಯಲ್ಲಾದ ಸ್ನಾನಗೃಹಗಳು, ಕ್ಲಾಡಿಯನ್ ಆಕ್ಟೆಡಕ್ಕೆ, ಕ್ಲೋಯುಕ್ ಮಾರ್ಕ್ಸಿಮಾ-ಈ ಅನಂತವಾದ ಬೇಸರತರಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಅನಂತನಗರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕುಂಚದಿಂದ ವರ್ಣರಂಜಿತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ, ಜನ ಮತ್ತು

ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವಾದರೆ, ಡ್ಯಾನ್ (ಸಹ ಪ್ರವಾಸಿ ಅಮೆರಿಕನ್,) ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದ :

“ಸಾಕು, ಸಾಕು, ಸಾಕು, ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬೇಡ, ವಿಧಾತನೇ ಮೈಕೇಲ್ ಎಂಜಲೋನ ಮುಖಾಂತರ ಇಟಲಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ, ಎನ್ನು...”

ಮೈಕೇಲ್ ಎಂಜಲೋ ಸತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಎಂದು ನಿನ್ನೆ ತಿಳಿದಾಗ ನನಗೆ ಹಿಂದೆಂದೂ ಆಗದಿದ್ದಷ್ಟು ಸಂತೋಷ, ಸಂಭ್ರಮ, ಶಾಂತಿ ಅನಿಸಿತು.

ಈ ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಿಂದ ಈ ವೇಳೆಗೆ ಮೈಕೇಲ್ ಎಂಜಲೋನನ್ನು ದೂರವಾಗಿರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ವಾಟಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೈಲಿಗಟ್ಟಲೆ ಉದ್ದ ನಡೆದು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ಮೈಲಿಗಟ್ಟಲೆ ಕೆತ್ತನೆ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ, ಸಿಸ್ಟೈನ್ ಚಾಪಲ್‌ನಲ್ಲಿನ ಮಹಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಜಲವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಬೇಜಾರಾಗುವಷ್ಟು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ—ಬಹುಶಃ : ಎಲ್ಲಾ—ಮೈಕೇಲ್ ಎಂಜಲೋ ಕೃತಿಗಳೇ ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನೊಡನೆ ನಾವು ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ಮೂರ್ಖರಂತೆ ನಟಿಸಿ ಆಟವಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕೊಂಕು ಹಾಸ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಒಂದು ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ “ಕಂಚಿನ ಪ್ರತಿಮೆ”

ನಾವು ಏನೋ ಬೇಕುಬೇಡದವರಂತೆ ಉದಾಸೀನರಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನವರಾದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ಮೈಕೇಲ್ ಎಂಜಲೋ ಕೃತಿ ತಾನೇ ?

ಮೈಕೇಲ್ ಎಂಜಲೋನ ಭೂತದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಹೇಳಿದ :

“ಅಲ್ಲ - ಯಾರ ಕೃತಿಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ” ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಒಂದು ರೋಮನ್ ಪೋರಮ್ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ಮೈಕೇಲ್ ಎಂಜಲೋ ?”

“ಅಲ್ಲ ಅವನು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಹಿಂದಿನದು”

ಅನಂತರ ಒಂದು ಈಜಿಪ್ಟಿಯನ್ ಶಿಲುಬೆಯಾಕಾರದ ಕಲ್ಲು.

ಪುನಃ “ಮೆಕೇಲ್ ಎಂಜಲೋ ?

“ಓಹ್, ಅಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಅವನು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಹಿಂದಿನದು.....

ನಮ್ಮ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯಿಂದ ಅವನು ಸುಸ್ತಾಗಿ ನಮಗೆ ಏನು ತೋರಿಸಲೂ ಹೆದರುತ್ತಾನೆ. ಮೆಕೇಲ್ ಎಂಜಲೋ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಕೇವಲ ಒಂದು ಭಾಗದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾರಣ ಎಂದು ಅವನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟು, ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳ ವೀಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಆಯಾಸಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಅವಶ್ಯಕ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮೂರ್ಖರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ನಾವು ಕೊಡುವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸಲೇಬೇಕು. ಆದರಿಂದ ಸಂತೋಷ ಪಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಅವನ ತಪ್ಪು. ನಮಗಂತೂ ಮನೋರಂಜನೆ.

ಯೂರೋಪಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು. ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರವಾಸಿಗರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಆಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ, ಅವನ ಜತೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಕಠಿನ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಅವನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನೋರಂಜನೆಯನ್ನಾದರೂ ಪಡೆಯಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮಂತವರು.

ಪ್ರವಾಸಿಗರಿಗೆ ತಲೆ ಬುಡ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗದಂತೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ತಿಳಿಸುವಷ್ಟು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಕಥೆ ಅವರಿಗೆ ಬಾಯಿ ಪಾಠವಾಗಿರುತ್ತದೆ—ಅವರು ತೋರಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಕೆತ್ತನೆ, ವರ್ಣಚಿತ್ರ, ಚರ್ಚು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಸೋಜಿಗ,—ಎಲ್ಲಾ ಅವರ ತುದಿನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಗಿಳಿಯಂತೆ ಅವರು ಒದರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಧ್ಯ ಏನಾದರೂ ತಡೆಯುಂಟಾಯಿತೋ, ಅವರು ಪುನಃ ಮೊದಲಿಂದ ಶುರುಹಚ್ಚಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಜೀವನವಿಡೀ ಅವರು ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಿದೇಶಿಯರಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರು ಉದ್ಗರಿ

ಸುವ ಆಶ್ಚರ್ಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಉದ್ದೀಪನೆ ಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಇಂತಹ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನ ಜೀವನ ಎಂದೂ 'ಸಾಮಾನ್ಯ' ವಾಗಿರಲಾರದು. ಜೀವನ ಯಾವಾಗಲೂ ಆಶ್ಚರ್ಯೋದ್ಗಾರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಉದ್ದೀಪ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ನಮಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಒಂದು ಬಾರಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತ ರಾಗಲಿಲ್ಲ ; ಯಾವುದನ್ನೂ ಹೊಗಳಲಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ತೋರಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಅಮೋಘ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಕೃತಿಯ ಮುಂದೆಯೂ, ಏನೂ ತಿಳಿಯದೆ, ಕಾಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡುವವರಂತೆ, ಮೂರ್ಖತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಮಗೆ ಅವರ ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿದಿತ್ತು. ನಾವು ಅದರ ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅನೇಕ ಪೇಳಿ ನಮ್ಮ ವರ್ತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಭಯಂಕರ ಸಿಟ್ಟು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದುಂಟು ; ಆದರೆ ನಾವು ಎಂದೂ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಲುಷಿತ ಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಪುಶ್ಪಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮೂರ್ಖತೆ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ನಟಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಬಂದಂತೆ ಇದೆ, ಅವರ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ.

ಜಿನೋನಾದಲ್ಲಿ ;

ಆಮೇರಿಕನ್ನರು ಬಹುಬೇಗ ಉದ್ವೇಗಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಯಾವುದೇ ಸೊಜಿಗದ ಬಗ್ಗೆ, ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಜನ ಅಮೇರಿಕನ್ ಪ್ರವಾಸಿಗರು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಬಹಳ ಸಂಭ್ರಮಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು, ಒಂದು ಸ್ಟ್ರಿಂಗ್ ಹಾಸಿಗೆ ನುಂಗಿದವನಂತೆ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

“ಬನ್ನಿ, ನನ್ನ ಜತೆ ಬನ್ನಿ, ಸ್ವಾಮಿ, ಕ್ರಿಸ್ತೋಫರ್ ಕೊಲೊಂಬೋನ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ, ಬನ್ನಿ, ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಸ್ವಂತ ಕೈಯಿಂದ ಬರೆದದ್ದು, ಕ್ರಿಸ್ತೋಫರ್ ಕೊಲೊಂಬೋ, ಬನ್ನಿ”

ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಸ್ಥಳಿಯ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆ ಬೀಗ, ಬೀಗದಕೈಗಳ ಸಡಗರವಾದ ನಂತರ, ಒಂದು ಪುರಾತನ, ಮಾಸಿದ ಕಡತವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಿಚ್ಚಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಕಡತವನ್ನು ತನ್ನ ಬೆರಳಿನಿಂದ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾ ಕುಣಿದಾಡಿದ.

‘ನಾನೇನು ಹೇಳಿದೆ, ಗೃಹಸ್ಥರೇ, ನಿಜವಲ್ಲವೇ? ನೋಡಿ, ಕ್ರಿಸ್ತೋಫರ್ ಕೊಲೊಂಬೋನ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ - ಅವನೇ ಬರೆದದ್ದು’.

ನಾವು ಏನೋ ಬೇಸರಬಂದವರಂತೆ ನೋಡಿದೆವು, ನಮಗೇನೂ ಸಂಬಂಧ ವಿಲ್ಲದಂತೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಾತ್ರ ಕಡತವನ್ನು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಅನಂತರ, ಅನಾಸಕ್ತರಂತೆ ನುಡಿದರು.

‘ಫರ್ಗುಸನ್, ಏನಂದೆ, ಇದನ್ನು ಬರೆದವನ ಹೆಸರೇನು ಎಂದೆ ?

‘ಕ್ರಿಸ್ತೋಫರ್ ಕೊಲೊಂಬೋ, ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿ, ಕ್ರಿಸ್ತೋಫರ್ ಕೊಲೊಂಬೋ’ ಅನಂತರ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಪರೀಕ್ಷೆ.

“ಇದನ್ನು ಅವನೇ ಬರೆದನೋ ಅಥವಾ-ಹೇಗೆ ?

“ಅವನೇ ಸ್ವತಃ ಬರೆದದು” ಕ್ರಿಸ್ತೋಫರ್ ಕೊಲೊಂಬೋ, ಅವನ ಸ್ವಂತ ಕೈಬರವಣಿಗೆ ತಾನೇ ಬರೆದದ್ದು” ಸ್ವತಃ

ಕಡತವನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟು ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದರು ;

“ಯಾಕೆ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಬರೇ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಗುಂಡಗೆ, ಮುದ್ದಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ...”

“ಆದರೆ, ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತೋ....”

“ಯಾರಾದರೆ ನನಗೇನಯ್ಯ, ನಾನು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಕೀಳು ದರ್ಜೆಯ ಕೈಬರಹ ಇದು. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಸಬರಾದ್ದರಿಂದ, ಏನನ್ನಾದರೂ ತೋರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನೀನು ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ನಾವೇನು ಮೂರ್ಖರಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿರುವ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರವಿದ್ದರೆ, ತಾ,-ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ನಡೆ,”

ಮುಂದೆ ನಡೆದವು. ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಫರ್ಗುಸನ್ ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ. ಅವನದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತು ಒಂದಿತ್ತು.

“ಆಹ್, ಬನ್ನಿ ನನ್ನ ಜತೆ, ನಿಮಗೆ ಸುಂದರವಾದ, ಮಹೋನ್ನತವಾದ ಕ್ರಿಸ್ತೋಫರ್ ಕೊಲೊಂಬೋನ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಬಳಿ ಕರೆದೊಯ್ದ, ನಿಜಕ್ಕೂ ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದ ;

“ಆಹ್, ನೋಡಿ—ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ—ಕ್ರಿಸ್ತೋಫರ್ ಕೊಲೊಂಬೋನ ಪ್ರತಿಮೆ, ಮನೋಹರವಾದ ಪ್ರತಿಮೆ, ಸುಂದರವಾದ ಪೀಠ.”

ಡಾಕ್ಟರ್ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಇಟ್ಟಿರುವ ಕನ್ನಡಕವನ್ನೇರಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು.

“ಓ, ಏನು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಗೃಹಸ್ಥನ ಹೆಸರು ?”

“ಕ್ರಿಸ್ತೋಫರ್ ಕೊಲೊಂಬೋನ, ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿ ಕ್ರಿಸ್ತೋಫರ್ ಕೊಲೊಂಬೋನ”

“ಕ್ರಿಸ್ತೋಫರ್ ಕೊಲೊಂಬೋನ—ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿ ಕ್ರಿಸ್ತೋಫರ್ ಕೊಲೊಂಬೋನ ಹುಂ, ಈತ ಏನುಮಾಡಿದ?”

“ಅಮೇರಿಕಾ ಕಂಡುಹಿಡಿದ—ಅಮೇರಿಕ ಕಂಡುಹಿಡಿದ, ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ,”

“ಅಮೇರಿಕಾ ಕಂಡು ಹಿಡಿದನೇ? ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಮೂತು ನಿಜವಿರಲಾರದು ನಾವು ಇದೇ ತಾನೇ ಅಮೇರಿಕದಿಂದಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈತನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತೋಫರ್ ಕೊಲೊಂಬೋನ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಹೆಸರು—ಈತ—ಈತ ಸತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ?”

“ಓಹ್ ದೇವರೇ, ಮೂರು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು?”

“ಏನಾಗಿತ್ತೋ?”

“ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ—ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ”

“ಸಿಡಿಬು ಎದ್ದಿರಬಹುದೆ?”

“ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿ. ಅವನು ಯಾತರಿಂದ ಸತ್ತ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾಕಾಣೆ”

“ಛಡಾರ?”

“ಇರಬಹುದು, ಇರಬಹುದು—ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ—ಯಾತರಿಂದಲೋ ಸತ್ತಿರಬೇಕು”.

“ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಯಾರಾದರೂ ಬದುಕಿದ್ದಾರೆಯೋ?”

“ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.”

“ಅಹ್ ಆಂ ಪ್ರತಿಮೆ ಯಾವುದು, ಪೀಠಯಾವುದು?”

“ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ, ಇದು ಪ್ರತಿಮೆ, ಇದು, ಪೀಠ.”

“ಅಹ್, ತಿಳಿಯಿತು, ತಿಳಿಯಿತು. ಒಳ್ಳೇ ಜತೆ, ನಿಜವಾಗಲೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾದ ಜೋಡಿ ಪ್ರತಿಮೆ, ಪೀಠ ಈತ—ಈತ, ಪ್ರತಿಮೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲ ಸಲವೇ?”

ಹಾಸ್ಯ ವಿದೇಶೀಯನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಮೇರಿಕನ್ ಹಾಸ್ಯದ ಸ್ನಿಗ್ಧತೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಆಸಾಧ್ಯ.

ವಾಟಿಕನ್ ನಲ್ಲಿ :

ಈ ಸೋಜಿಗದ ಪ್ರಪಂಚ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಾತಿರೇಕದಿಂದ ಆನೇಕವೇಳೆ ಉದ್ಗಾರವೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಪೂರಕವಾಗಿ ನಾವು ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ಕೊಂಡು ತೆರೆದವು. ಈ ಸಾಹಸವನ್ನು ವಾಟಿಕನ್ ಮ್ಯೂಸಿಯಂನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡಿದ್ದ, ನಮ್ಮ ವರ್ತನೆಯಿಂದ. ವಿಶೇಷವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಹು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಹುಡುಕಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಾವು ಅನಾಸಕ್ತರಂತಿದ್ದುದು ಅವನಿಗೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ಮಹಾ ಸೋಜಿಗವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ವಸ್ತುವೊಂದನ್ನು ಕಡೆಯವರೆಗೂ ಕಾದಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಉದ್ವೇಗಾತಿಶಯದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆರಗು ಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ.

‘ನೋಡಿ. ನೋಡಿಲ್ಲಿ, ಮಮ್ಮಿ, ಮಮ್ಮಿ’

‘ಏನು ಏನಂದೆ, ಈತನ ಹೆಸರು?’ ಕನ್ನಡಕವೇರಿಸಿದ ಡಾಕ್ಟರ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಪ್ರಶಾಂತರಾಗಿ ಕೇಳಿದರು.

‘ಹೆಸರು? ಅದಕ್ಕೇನೂ ಹೆಸರಿಲ್ಲ, ಮಮ್ಮಿ’, ಜಿಪ್ಸಿಯನ್ ಮಮ್ಮಿ,’

‘ಹೌದು ಹೌದು. ಇಲ್ಲೇನಾ ಇವನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ?’

‘ಅಲ್ಲ ಜಿಪ್ಸಿಯನ್ ಮಮ್ಮಿ,’

‘ಅಲ್ಲ, ಫ್ರೆಂಚ್ ಅಲ್ಲ, ರೋಮನ್ನೂ ಅಲ್ಲ-ಈಜಿಪ್ಟ್‌ದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು.’

‘ಈಜಿಪ್ಟ್‌ದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು. ಈಜಿಪ್ಟ್‌ದ ವಿಚಾರ ಮುಂಚೆ ಎಲ್ಲೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಪರದೇಶವಿರಬೇಕು. ಇರಲಿ, ಮಮ್ಮಿ-ಮಮ್ಮಿ--ಎಷ್ಟು ಶಾಂತವಾಗಿ ದ್ದಾನೆ, ಎಂತಹ ತೃಪ್ತಿ, ಆಂ--ಅವನು ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದಾನೆಯೇ ?’

‘ಓ ಭಗವಂತಾ, ಸತ್ತು ಮೂರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷವಾಯಿತು,’

ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವನೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಕೋಪದಿಂದ ಹೇಳಿದರು:

‘ಆಂ, ಏನು ಅಂತ ತಿಳಿದೆ. ಈ ಆಟಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾವೇನೂ ತಿಳಿಯದ ವಿದೇಶಿ ಯರು ಎಂದು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮೋಸ ಮಾಡ್ತೀಯಾ ? ಈ ಕೆಟ್ಟ ಹಳೇ ಹೆಣಾನಾ ತೋರಿಸೋದು ನಮಗೆ ? ಏನು ಅಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದೀ ? ಯಾವುದಾದರೂ ಸುಂದರ ವಾದ ಹೊಸಾ ಹೆಣ ಇದ್ದರೆ ತಾ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ....’

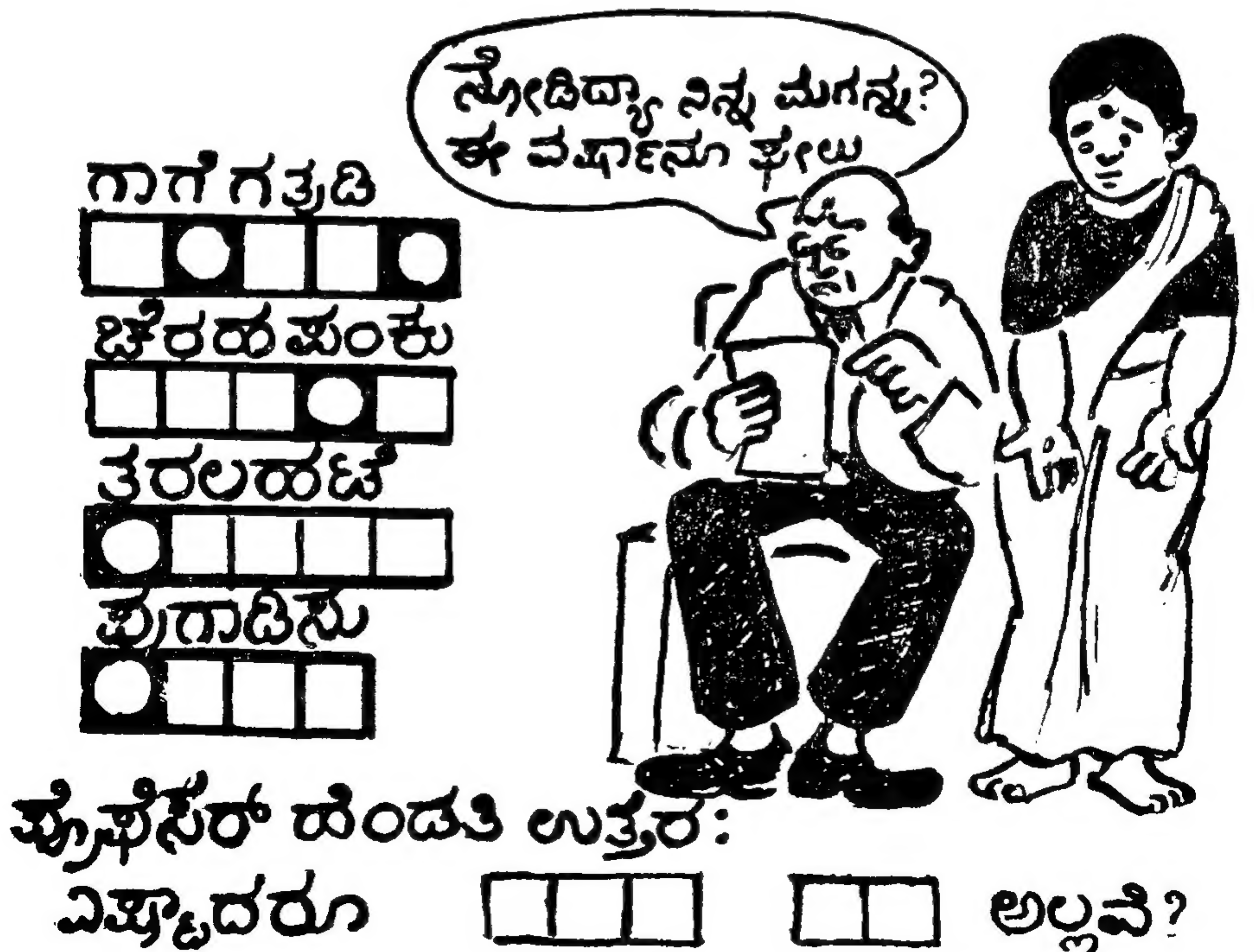
ಈ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ತನಗೇ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದಿದ್ದೇವೋ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡಲು ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ, ಹೋಟೆಲಿನ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಾವು ಹುಚ್ಚರೆಂಬ ಅಭಿಧಾನದೊಡನೆ ತನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದ. ಅವನ ಬಣ್ಣನೆ ಅವನ ಯಕವಾದದೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದುದೂ ಆಗಿತ್ತು.

ಈ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಬ್ಧಗೊಳಿಸುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತಿದೆ. ಬೇರೇನೂ ಹೇಳಲು ತೋರದಿದ್ದಾಗ ನಾವು ಈ ಮಾತನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯಾವುದೋ ಕಾಲು ಮುರಿದ ಕಂಚಿನ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಪರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಅವರು ತಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ, ನಾವು ಐದು, ಹತ್ತು, ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳವರೆಗೆ. ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಿರಂತೆ ಮಾತಿಲ್ಲದೆ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಕಡೆಗೆ ತಡೆಯಲಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ.

‘ಅವನು ಸತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ’

ಈ ಮಾತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯಶಾಲಿಯನ್ನೂ ಪರಾಭವಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನು ಹೊಸ ಕಸುಬುದಾರನಾದರಂತೂ ಸರಿಯೇ ಸರಿ. ನಮ್ಮ ಫೆಗ್ಯುಸನ್--ಅತ್ಯಂತ ಶಾಂತ, ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದವನು. ನಮ್ಮ ಮೂರ್ಖತೆಯ ನಟನೆಯ ಕೀಟಲೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚು ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡವನಾಗಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರಲು ನಮಗೆ ದುಃಖ. ಅವನು ಒದಗಿಸಿದ ಮನೋರಂಜನೆಯನ್ನು ನಾವು ಪೂರ್ತಿ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅವನೂ ಸಂತೋಷಪಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಶಂಕೆ.

❧



Enrich yourself
through savings in
KAMADHENU



True to its name, KAMADHENU gives plenty to you. Interest on interest once in every three months. In addition to all advantages of Term Deposits.

With a minimum deposit of Rs. 100/- (no ceiling on upper limits), you can multiply your deposits for as long as you want - from 5 months to 120 months. Facility for loan up to 75% of the deposit plus interest accrued.

Contact our branch nearest to you. And find out how to enrich yourself through savings in KAMADHENU. High yielding and the most preferred among deposit schemes.



CANARA BANK

(A Govt. of India Undertaking)

H.O. J.C. Road Bangalore 560 002

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಮಾಸಾಕಾಟ್ ಆಗ್ರೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್
ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 058

ದೂರವಾಣಿ: 395902 ತಂತಿ: 'ಮಾಸಾ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಕ್ಸ್ - 845-580

ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
“ನಾಕ್ವೀಡ್” ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

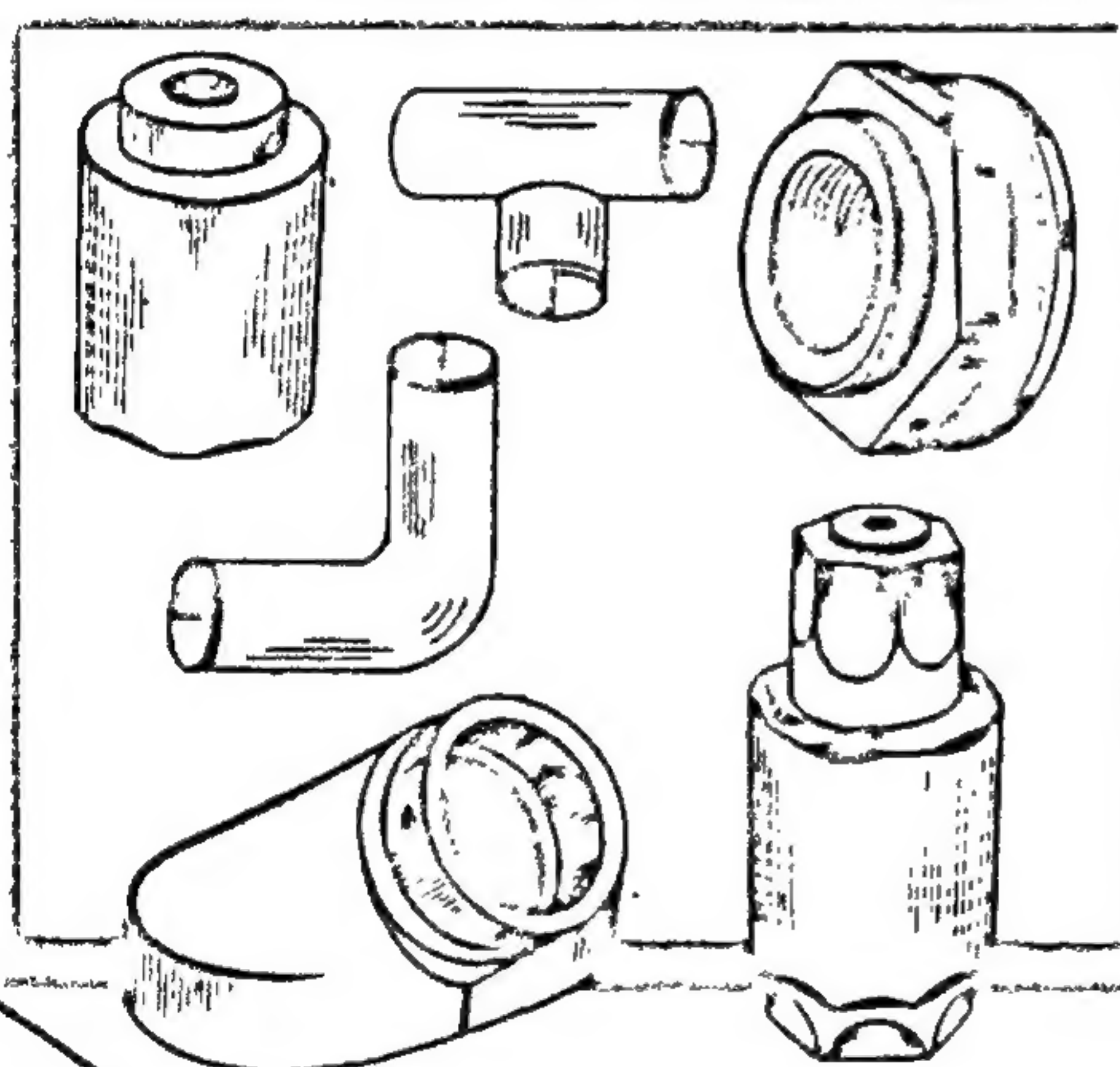
[®] **UIPLAST**

W

e specialise in
enjoying the company of
NAGGING, DEMANDING
and BULL DOZING CUSTOMERS

because they have made us what we are, a company
known for products of QUALITY, PRECISION and
DEPENDABILITY.

**THEY ARE SATISFIED.
WE ARE HAPPY.**



**UIPLAST
PVT. LTD.**

172/1,
Bannerghatta Road,
Bangalore - 560 076.
Phone: 6632602
Fax: 080-6635933

Manufacturers of moulded Industrial
Plastic Products in all Thermoplastics
such as PVC (both hard & soft), PP, ABS,
HDPE, HIPS etc., For Consumer
Durables, Auto-mobiles and Utility
Items etc., and UIPLAST PVC Pipes.

SNC

WE ARE 22 YEARS OLD.